

Procesualność Sztuki

40. edycja Konkursu
im. Marii Dokowicz
na najlepszy dyplom UAP

The Processuality of Art

The 40th
Maria Dokowicz
Competition
for the
Best Diploma Project
at the UAP

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Wydawca/Publisher:

**Uniwersytet Artystyczny im.
Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu/
Magdalena Abakanowicz
University of the Arts Poznan**

Redakcja katalogu/Edited by:

Maciej Kurak

Korekta tekstu/Text correction:

Agnieszka Krupa

Tłumaczenie/Translation:

Barbara Komorowska

Projekt graficzny i skład/Designed
by:

Piotr Marzol

Zdjęcia/Photographs:

Archiwum artystów

Video:

Igor Zieliński

Druk/Print:

**Zakład Poligraficzny Moś
i Łuczak sp.j.**

ISBN: 978-83-66608-50-4

Copyright:

© **Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu i Autorzy**

© **Magdalena Abakanowicz
University of the Arts Poznan and
the Authors**

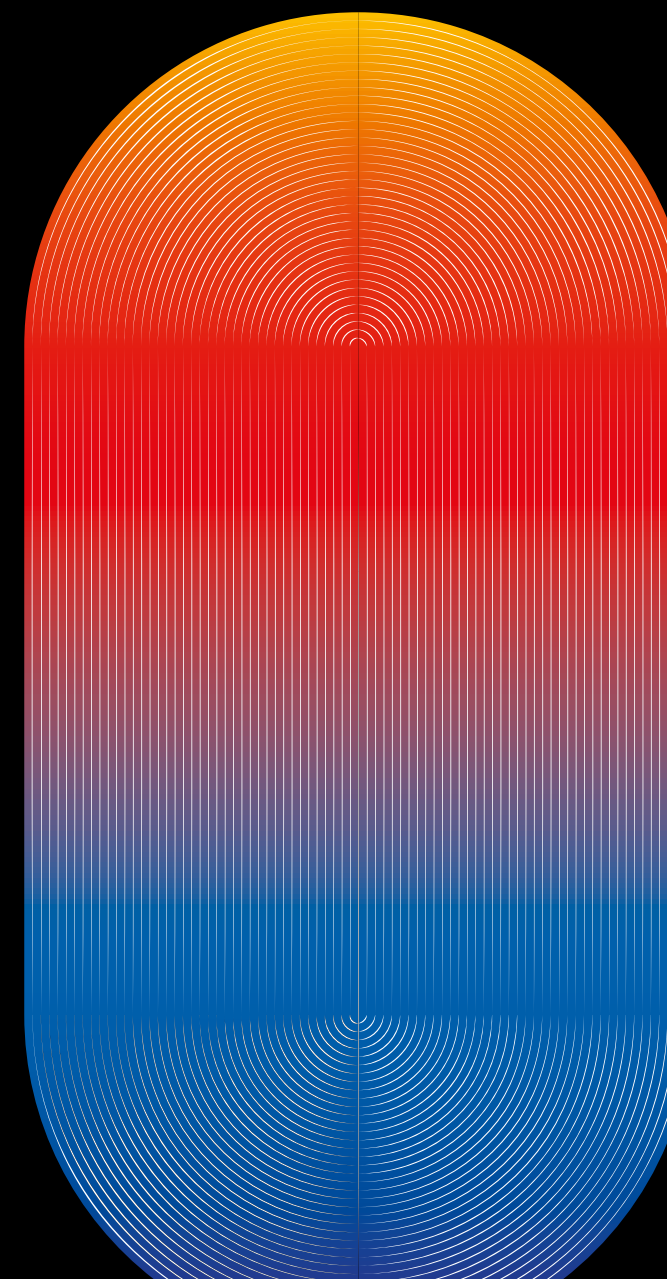

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

FUNDACJA
NOWA
UAP

POZnań*

6	Wstęp / Intro
10	Procesualność Sztuki / The Processuality of Art
30	Nominowani: Dziedzina artystyczna / Nominees: The Field of Art
32	Weizhi Chen
40	Wiktoria Dębińska
48	Maciej Gąbka
56	Marta Kupsch
64	Bartosz Ługowski
72	Paulina Misiak
80	Małgorzata Mycek
88	Piotr Owczarek
96	Magdalena Pacek
104	Bożena Paczoska
112	Martyna Pakuła
120	Hanna Shumska
128	Olga Skliarska
136	Jadwiga Subczyńska
144	Marta Sucherska
152	Agnieszka Sukienniczak
160	Darya Trush
168	Anna Walter

176	Nominowani: Dziedzina projektowa / Nominees: The Field of Design
178	Magdalena Bojko-Michalak
186	Paweł Furmanowski
194	Piotr Kacprzak
202	Martyna Kasycz
210	Daria Kostaniak
218	Natalia Krynicka
224	Aleksandra Krystosiak
232	Jana Machowiak
240	Alicja Maculewicz
248	Weronika Nowosad
256	Marika Stanisławska
264	Joanna Targowicz
272	Maciej Tutak
280	Barbora Vostalova
288	Konkurs im. prof. Alicji Kępińskiej na najlepszą pracę teoretyczną magisterską powstałą na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu
	The Professor Alicja Kępińska Competition for the best theoretical master's thesis at the Magdalena Abakanowicz University of the Arts in Poznań (UAP)

Szanowni Państwo, Drogie Absolwentki i Absolwenci **UAP**,

Powinniśmy spotkać się znacznie wcześniej, bo w 2020 roku i nie jesienią, gdyż tradycyjnie wystawa Konkursu im. Marii Dokowicz na najlepszy dyplom UAP odbywa się w listopadzie. Możemy tylko wyobrazić sobie, jak by to było listopadowego wieczoru w 2020 roku, tylko żał że tak długo się nie widzieliśmy przez lockdownowe zawirowania, które wprowadziły tyle utrudnień w aktywności nas wszystkich. Mieliśmy jednak nadzieję i determinację, że w końcu się spotkamy i to po dwóch latach, kiedy tak dużo się zmieniło w nas i wokół nas... Nawet nazwa uczelni, którą ukończyliście.¹

Niektórzy w natłoku swoich spraw i trudnych warunków, jakie postanowił zafundować nam świat, zdążyli już zapomnieć czy zrezygnować, nawet emocjonalnie, z udziału w tym wydarzeniu. Ale jesteście! Cieszymy się, że mamy wiosnę. Przecież wciąż możemy marzyć i podejmować ryzyko stawiania trudnych pytań oraz działać na rzecz lepszej rzeczywistości.

¹ Od 2021 roku Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu nosi imię Magdaleny Abakanowicz, wielkiej artystki, która przez ponad 25 lat pracowała na uczelni.

Maria Dokowicz, nasza absolwentka, a fundatorka tego konkursu, swoją postawą także czyniła, by świat stawał się lepszym. Wy – Drodzy Państwo w jubileuszową czterdziestą edycję Konkursu jej imienia, powinniście czuć się naprawdę szczególnie i wyjątkowo. Gratuluję Wam wszystkim znalezienia się w tym zaszczytnym gronie najlepszych absolwentek i absolwentów UAP z 2020 roku.

Dziękuję Waszym promotorom i promotorkom, a także wszystkim pedagogom, którzy przyczynili się do Waszego sukcesu, który wpisuje się w osiągnięcia całej Uczelni.

Szczególnie dziękuję wszystkim sponsorom i partnerom konkursu. Państwa udział w tej inicjatywie jest ważnym sygnałem, że środowisko sztuki wraz z biznesem mogą mieć wspólne cele i wzajemnie się uzupełniać. Będziemy nieustannie dążyć do poszerzenia pola dla takich spotkań.

Dziękuję całemu Zespołowi Uczelni za świetną pracę umożliwiającą fakt, że mogliśmy się wspólnie znaleźć w tak uroczystych okolicznościach.

Wierzę, że ta wystawa i poświęcona jej publikacja będą znaczącym i długo pozostającym w pamięci doświadczeniem artystycznym i estetycznym dla nas wszystkich.

prof. dr hab. Wojciech Hora

Rektor Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu
Rector of the Magdalena Abakanowicz University of the Arts Poznan

ZBURZENIE
PARADYGMATU
SZTUKI WIAŻE SIĘ
Z PORZUCENIEM REGUŁ
TRADYCYJNEJ ESTETYKI,
KTÓRA WYRAŻA SIĘ
IMMANENTNIE WOBEC
ŚWIATA ZEWNĘTRZNEGO,
POPRZEZ WYPRACOWANE
REGUŁY OBRAZOWANIA.

Procesualność Sztuki

Maciej Kurak

Współczesne działania twórcze nie przystają do tradycyjnego modelu sztuki i jego teoretycznych metod analizy.

Pojęcia, którymi posługiwano się w badaniach estetyki tradycyjnej, takie jak: piękno, dzieło sztuki, przeżycie artystyczne, wena twórcza są niezgodne z dzisiejszym myśleniem o sztuce. Jak zauważa Bogusław Jasiński: „sztuka próbuje nie być <sztuką> tworząc, jak gdyby bezpośrednio w samej materii życia codziennego”¹. Zmiana roli sztuki związana jest z jej nowym sposobem funkcjonowania w dzisiejszym społeczeństwie. Procesualne

¹ Bogusław Jasiński, *Twórczość a sztuka. Wprowadzenie do estetyki procesów twórczych*, Książka i Wiedza, Warszawa 1989, s. 9.

THE DESTRUCTION OF
THE PARADIGM OF ART
IS RELATED TO THE
ABANDONMENT OF THE
RULES OF TRADITIONAL
AESTHETICS, WHICH
EXPRESSES ITSELF
IMMANENTLY TOWARDS
THE OUTSIDE WORLD
THROUGH THE
DEVELOPED RULES OF
IMAGING.

współuczestnictwo twórcy i odbiorcy w kreacji rzeczywistości, nie polega wyłącznie na eksponowaniu dzieł, ale na ingerencji w sprawy bieżące. W sztuce wychodzącej poza tradycyjną estetykę postawa twórcy wobec inicjowania działań zmienia się znacząco. Zburzenie paradygmatu sztuki wiąże się z porzuceniem reguł tradycyjnej estetyki, która wyraża się immanentnie wobec świata zewnętrznego, poprzez wypracowane reguły obrazowania. Zastąpiona zostaje strategią twórczą opartą na praktycznym i bezpośrednim działaniu, które nie polega na tworzeniu jakości estetycznych uznawanych w świecie sztuki, ani nie zajmuje się ich krytyką, ale realnie oddziałuje na społeczeństwo. Skoncentrowanie się na złożoności zachowań człowieka, a nie na wyznaczaniu idealnego celu – pragnieniu oderwanym od realiów – powoduje, że świat empiryczny jawi się jako porządek dynamiczny i reformowalny, a nie jako ustalony i niezmienny. Porzucenie istniejącego stałego, skostniałego systemu pozwala skupić się na genezie faktu i jego powiązaniach z innymi, umożliwia również zaistnieć krytyce zreifikowanej doczesności². Wyjście poza estetyczną immanencję łączy się ze sposobem działania charakterystycznym dla reakcyjnej praktyki artystycznej. Bunt i negacja, jako postawa charakterystyczna w ustanawianiu nowych wzorców artystycznych, często

2 Więcej: Bogusław Jasiński, *Estetyka realizmu György Lukácsa i jej przesłanki filozoficzne*, Książka i Wiedza, Warszawa 1984.

The Processuality Of Art

Maciej Kurak

Contemporary creative activities do not conform to the traditional model of art and its theoretical methods of analysis. The concepts that were used in the study of traditional aesthetics, such as: beauty, a work of art, artistic experience and creative inspiration are inconsistent with today's thinking about art. As Bogusław Jasiński notes: 'art tries not to be "art" by creating it as if it is directly part of everyday life'.¹ The change in the role of art is related to its new way of functioning in today's society. The processual participation of a creator and a viewer in the creation of reality

does not only consist of exhibiting works, but also of interfering with current affairs. In art that goes beyond traditional aesthetics, an artist's attitude towards initiating actions changes significantly. The destruction of the paradigm of art is related to the abandonment of the rules of traditional aesthetics, which expresses itself immanently towards the outside world through the developed rules of imaging. It is replaced by a creative strategy based on practical and direct action, which does not consist of creating aesthetic qualities recognised in the art world, nor is it

1 Bogusław Jasiński, *Twórczość a sztuka. Wprowadzenie do estetyki procesów twórczych*, Warszawa: Książka i Wiedza, 1989, p. 9 (all quotes from non-English sources are my translations).

wykorzystywane były przez artystów awangardowych. „Konwencje te zmieniały się, przechodziły w inne coraz szybciej i w ten sposób obserwowaliśmy, szczególnie pod koniec XIX wieku, jak gdyby nanoszenie na siatkę artystyczną różnych zjawisk równocześnie, co powodowało ścieranie się tych zjawisk, konflikty i walkę”³. Postępująca „relatywizacja postaw twórczych”⁴ oraz większa atomizacja sztuki doprowadziły do powstania „odrębnych stanowisk artystycznych”⁵, które reprezentowały myśl, że „każdy z artystów stwarza sobie swoją własną specyfikę”⁶. Pozwoliło to na wtapianie się sztuki w rzeczywistość, jak również odebrało sens podziałowi twórczości na materialną i niematerialną, na teorię i praktykę oraz osłabiło kryterium odkrywczosci sztuki. W tej sytuacji zdystansowanie wobec życia codziennego charakterystyczne dla „świata sztuki” według Arthura C. Dantona zaczęło funkcjonować w zmienionej formule. Oprócz aktywizmu artystycznego pojawiła się sztuka kierująca się ku strategii utowarowienia dzieła. Poszukiwania twórcze opierające się na instytucjonalno-rynkowym systemie nie dążą do całkowitych zmian społecznych funkcji sztuki. Tworzą one zazwyczaj pospolite

3 Jerzy Ludwiński, *Perspektywy krytyki artystycznej*, [w:] *Sztuka w epoce postartystycznej i inne teksty*, Akademia Sztuk Pięknych w Poznaniu, Biuro Wystaw Artystycznych we Wrocławiu, Poznań 2009, s.23.

4 Tamże, s. 24.

5 Tamże, s. 25.

6 Tamże, s. 25.

involved in criticising them, but it has a real impact on society. By focusing on the complexity of human behaviour, and not on setting an ideal goal – a desire detached from reality – it makes the empirical world appear as dynamic and reformable and not as a fixed and unchanging order. The abandonment of the existing, permanent, ossified system makes it possible to focus on the genesis of a fact and its connections with others, and also allows for a critique of the reified temporality.² Going beyond the aesthetic immanence is connected with the way of acting characteristic of reactionary artistic practice. Rebellion and negation, as the characteristic attitudes in establishing new artistic models, were often used by avant-garde artists. 'These conventions were changing, transforming into others faster and faster, and this is how we observed, particularly at the end of the nineteenth

century, how various phenomena were simultaneously applied to the artistic net, leading to the clash of these phenomena, conflicts and fights.³ The progressive 'relativisation of creative attitudes'⁴ and the greater atomisation of art led to the emergence of 'separate artistic positions',⁵ which represented the idea that 'each artist creates their own specificity'.⁶ This allowed art to blend into reality and made it pointless to divide creativity into material and non-material, into theory and practice. This also weakened the criterion of the inventiveness of art. In this situation, the distancing from everyday life characteristic of the 'artworld',⁷ as understood by Arthur C. Danton, began to function in a changed formula. In addition to artistic activism, a strategy aimed at modifying a work of art emerged in art. Creative searches based on the institutional-market system do not seek to completely change

2 For more see: Bogusław Jasiński, *Estetyka realizmu György Lukácsa i jej przesłanki filozoficzne*, Warszawa: Książka i Wiedza, 1984.

3 Jerzy Ludwiński, *Perspektywy krytyki artystycznej*, [in:] *Sztuka w epoce postartystycznej i inne teksty*, Poznań: Akademia Sztuk Pięknych w Poznaniu, Biuro Wystaw Artystycznych we Wrocławiu, 2009, p. 23.

4 *Ibidem*, p. 24.

5 *Ibidem*, p. 25.

6 *Ibidem*, p. 25.

7 Arthur C. Danto, 'The Artworld', *Journal of Philosophy* LXI, 571-584, 1964.

propozycje estetyczne w ramach nienaruszalnego jednorodnego systemu.

Próba utrzymania tradycyjnego modelu sztuki wpływa na to, że rzeczywistość przewrotnie musi się urzeczywistniać. Sposób organizacji obrazu według tradycyjnych kanonów bazujący na dystansie do życia, umożliwia tworzenie rozwiązań, które stają się często wyidealizowane i tym samym nierealne. Powoduje to, że sztukę uznaje się za przejaw wygody i zbytku, traktując ją jako dekorację i rozrywkę. Ta pozorna antysztuka zastąpiona zostaje fuzją twórczości z codziennością, która wpływa pozytywnie na tryb życia. W tym wypadku proces twórczy ma swój wkład w uspołecznianie (sztuka partycypacji).

Polega na wychodzeniu poza partykularność jednostki na rzecz ogólnych wartości bezpośrednio związanych z życiem codziennym. Wówczas „tworzy się nie myśląc o tworzeniu”, a teleologiczność związana bezpośrednio z wytyczaniem celu łączy się z przyczynowością mającą duży wpływ na proces twórczy. W konsekwencji zetraca się podział

Próba utrzymania tradycyjnego modelu sztuki wpływa na to, że rzeczywistość przewrotnie musi się urzeczywistniać.

7 Bogusław Jasiński, *Twórczość a sztuka. Wprowadzenie do estetyki procesów twórczych*, Książka i Wiedza, Warszawa 1989, s. 82.

the social functions of art. They usually form common aesthetic propositions within an inviolable homogeneous system.

Due to the attempt to maintain the traditional model of art, reality must perversely come true. An image is organised according to traditional canons, based on the distance to life, enabling the creation of solutions that often become idealised and thus unrealistic. As a result, art is considered a manifestation of comfort and luxury, and is treated as decoration and entertainment. This apparent anti-art is replaced by a fusion of creativity and everyday life, which has a positive effect on lifestyle. In this case, the creative process contributes to socialisation (the art of participation). It consists of going beyond the particularity of an individual towards general values directly related to

everyday life. Then 'you create without thinking about creating',⁸ and the teleologicality related directly to setting a goal is combined with causality, which has a large impact on the creative process. As a consequence, the subject-object division that separates being from thinking is lost.⁹ The new approach to creativity merges the form and content of a work of art:

For the work of art ought to bring a content before the mind's eye, not in its generality as such, but with this generality made absolutely individual, and sensuously particularized. If the work of art does not proceed from this principle, but sets in relief its generalized aspect with the purpose of abstract instruction, then the imaginative and sensuous aspect is only an external and superfluous adornment, and the work of art is a thing divided against itself, in which form and content no longer appear as grown into one.¹⁰

8 Bogusław Jasiński, *Twórczość a sztuka. Wprowadzenie do estetyki procesów twórczych*, Warszawa: Książka i Wiedza, 1989, p. 82.

9 By maintaining the dichotomy, one ultimately favours theoretical idealistic thought.

10 G. Hegel, *Introductory Lectures on Aesthetics*, London: Penguin, 2004, online version; no pagination: https://books.google.pl/books?id=c_XLms_lFHcC&printsec=frontcover&dq=hegel,+Lectures+on+aesthetics&hl=pl&sa=X&redir_esc=y#v=snippet&q=generality&f=false (accessed on 17 February 2022).

podmiotowo-przedmiotowy oddzielający byt od myślenia⁸. Nowy sposób podejścia do twórczości scala formę i treść dzieła, „albowiem dzieło sztuki powinno przedstawiać nie jakąś treść w jej ogólności jako takiej, lecz tę ogólność w formie bezwzględnie zindywidualizowanej i zmysłowo jednostkowej. Jeśli dzieło sztuki nie wychodzi z tej zasady, lecz wysuwa na czoło ogólność dla celów abstrakcyjnego pouczenia, wówczas strona plastyczna i zmysłowa staje się zewnętrzną i zbyteczną dekoracją, a dzieło sztuki załamuje się sobie samym, gdyż forma i treść nie występują już tu jako na wskroś ze sobą zrośnięte⁹”. Według powyższej myśli twórczość zawsze odnosi się do konkretnej przestrzeni kulturowej, do złożonego zjawiska społecznego. Jej wpływ na zmienną rzeczywistość skraca odległość pomiędzy sztuką a codziennością. Umożliwia kształtowanie relacji społecznych, jak również (ale nie wyłącznie) pozwala na kontemplację nad „sztucznie wyodrębnionym przedmiotem poznania¹⁰”.

Praktyczność twórczości w życiu codziennym nie oznacza degradacji przekazu wizualnego ani nie osłabia

8 Zachowując dychotomię faworyzuje się ostatecznie teoretyczną myśl idealistyczną.

9 G. Hegel, *Wykłady o estetyce*, t. I, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1967, s. 87.

10 Bogusław Jasiński, *Twórczość a sztuka. Wprowadzenie do estetyki procesów twórczych*, Książka i Wiedza, Warszawa 1989, s. 174.

According to this idea, creativity always refers to a specific cultural space, to a complex social phenomenon. Its impact on the changing reality shortens the distance between art and everyday life. It enables the shaping of social relations, as well as (but not exclusively) contemplating the 'artificially separated object of cognition'.¹¹

Practical creativity in everyday life does not mean that the visual message is degraded, nor does it weaken the interpretative complexity of artistic activity and its means of expression, but it makes a change to art, which consists of 'a new way of being acquired by artistic phenomena, and not in the possession of aesthetic qualities by works of art'.¹² Sculptural, painting or graphic values in creative activities become important when attention is focused not on an object itself, but on the impact it has on social space. Replacing the traditionally understood work with the

processuality of action suspends the division into an idea and the way in which it is implemented.

The creative process requires taking account of contexts. Thus, a multi-element message is created whose individual parts (including circumstances, time and spatial conditions) can change the meaning of a work of art. Practice and theory are combined, drawing attention to an exhibition. This makes it difficult to delineate the specific boundaries of a work of art and thus makes it impossible to treat it as an object, event or action.¹³ Hence, defining a work of art:

... is something uncertain, because... we consider only the last act of the creative process, that is, one moment in the entire creative process, which is something immeasurably broader than what we call a work of art and we even realise that what we understand behind the concept of a work of art, an image that is an object existing in space,

11 Bogusław Jasiński, *Twórczość a sztuka. Wprowadzenie do estetyki procesów twórczych*, Warszawa: Książka i Wiedza, 1989, p. 174.

12 *Ibidem*, p. 248.

13 In museums, works of art are reconstituted to some extent. For more see: *Muzeum sztuki. Antologia*, Maria Popczyk (ed.), Kraków: Universitas, 2005; John Dewey, *Art as Experience*, New York: Penguin, 2005.

złożoności interpretacyjnej działania artystycznego i środków jego wyrazu, ale dokonuje zmiany w sztuce, która polega „na nowym sposobie bycia zjawisk artystycznych, a nie na posiadaniu jakości estetycznych przez dzieła sztuki”¹¹. Wartości rzeźbiarskie, malarskie lub graficzne w działaniach twórczych stają się istotne wówczas, kiedy uwaga nie koncentruje się na samym obiekcie, ale na wpływie jaki wywiera on na przestrzeń społeczną. Zamiana tradycyjnie rozumianego dzieła na procesualność działania zawiesza podział na **ideę** i sposób jej realizacji.

Proces twórczy wymaga uwzględnienia kontekstów, w związku z czym tworzy się wieloelementowy przekaz, w którym poszczególne jego części (w tym okoliczności, uwarunkowania czasowe i przestrzenne) mogą zmieniać sens i znaczenie pracy. Dochodzi tu do zespolenia praktyki z teorią, co skutkuje zwróceniem uwagi na ekspozycję. Utrudnia to wyznaczanie konkretnych granic dzieła sztuki i tym samym uniemożliwia traktowanie go jako obiektu, zdarzenia, akcji¹². Stąd też

11 Tamże, s. 248.

12 W muzeach, w pewnym zakresie dzieło sztuki konstituuje się na nowo. Więcej m.in.: *Muzeum sztuki. Antologia*, red. Maria Popczyk, Universitas, Kraków 2005; John Dewey,

in a specific material, or even an event existing in time, is actually a special case, some single moment of the creative process.¹⁴

The connection of a here-and-now event with general social laws – rules, systems and historical genesis – is reorganised each time in new spatial and temporal conditions.¹⁵ As a consequence, each creative interference subjectively reveals socially important issues. By intensifying the reality, a multi-element action indicates a social problem, but does not necessarily solve it as a whole. It becomes important not only how the world should be changed, but whether it can be changed at

all.¹⁶

Currently, creative activity in art is aimed at implementing objectlessness, and not at objectifying the objectless. Processuality becomes a method that stops reification and its consequences, including the alienation of a human being.¹⁷ The departure from the fetishisation and reification of art is connected not only with ephemerality, but also has a culture-forming role. As a result, it becomes important to socialise art so that it takes into account the space of everyday life that is being shaped here and now. The contextual nature of social creative activities inhibits the emergence of narrow specialisations which, on the one hand, influence the improvement

14 Jerzy Ludwiński, *Funkcja i znaczenie galerii nieoficjalnych*, [in:] *Sztuka w epoce postartystycznej i inne teksty*, Poznań: Akademia Sztuk Pięknych w Poznaniu, Biuro Wystaw Artystycznych we Wrocławiu, 2009, p. 33.

15 For more see: György Lukács, *The Ontology of Social Being*, Vol. 2, London: Merlin Press, 1978.

16 Bogusław Jasiński, *Twórczość a sztuka. Wprowadzenie do estetyki procesów twórczych*, Warszawa: Książka i Wiedza, 1989, p. 379.

17 Alienation creates problems that are often solved in a transcendent manner. They do away with development and process. This leads to distortions in the interpretation of reality and negative consequences. 'And there are still many to whom it has not yet occurred that the only truly consistent thought-form of such a conception of a super-historical substance of national character is – race-theory. From Gobineau through Chamberlain to Hitler and Rosenberg, this conception predominates'. *The Culture of People's Democracy: Hungarian Essays on Literature, Art, and Democratic Transition, 1945–1948*, S. Budgen et al. (eds.), p. 247.

definiowanie dzieła „jest czymś niepewnym, ponieważ (...) bierzemy pod uwagę tylko ostatni akt procesu twórczego, tzn. jeden moment w całym procesie twórczym, który jest czymś niezmiernie szczerym od tego, co my nazywamy dziełem sztuki i zdajemy sobie nawet sprawę, że właściwie to, co my rozumiemy pod pojęciem dzieła sztuki, ten obraz, który jest przedmiotem istniejącym w przestrzeni, w określonym materiale, albo nawet jest zdarzeniem istniejącym w czasie, że to jest właściwie przypadek szczególny, jakiś jeden moment procesu twórczego¹³”. Połączenie wydarzenia tu i teraz z ogólnymi prawami społecznymi – regułami, systemami oraz genezą historyczną – w nowych warunkach przestrzennych i czasowych jest za każdym razem na nowo organizowane.¹⁴ W konsekwencji każda ingerencja twórcza ukazuje w subiektywny sposób rzeczy ogólnospołecznie istotne. Wielo-elementowe działanie intensyfikując rzeczywistość wskazuje na problem społeczny, niekoniecznie go całościowo rozwiązuje. Istotne staje się nie tylko, jak należy zmieniać świat, ale czy w ogóle da się

Sztuka jako doświadczenie, Ossolineum, Wrocław 1975.

13 Jerzy Ludwiński, *Funkcja i znaczenie galerii nieoficjalnych*, [w:] *Sztuka w epoce postartystycznej i inne teksty*, Akademia Sztuk Pięknych w Poznaniu, Biuro Wystaw Artystycznych we Wrocławiu, Poznań 2009, s.33.

14 Więcej: György Lukács, *Wprowadzenie do ontologii bytu społecznego*, t. II, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1984.

of skills and, on the other, reify and limit the development of an artist's personality.¹⁸ The barren personality resulting from passion in its specialised devotion to something individual, which only in the imagination of the subject is considered to be 'an issue' in our sense, the subject itself most often becomes stunted by specialising in some domain to the point of being weird.¹⁹ The complex structure of creative activities is based on the diversity of the outside world. A creator makes a choice, and does not compulsively duplicate reality. They select what is important for society through participation and involvement in the work. It is only from these multifaceted

interactions between individuals and society that a person can emerge as a real, that is, processually existing, personality.²⁰

Idealistic features and utopias in art that are useful in reforming reality may arise when they are anchored in the concrete existence of specific people in specific social situations²¹ and when they rise beyond their own particularity.²² The departure from subjective experiences is related to the criticism of the existing everyday life and the real possibilities of its development. A creator's participation in changing reality – aimed at improving the existing status

18 In order to rule out any distorting simplifications, it must be stated that, naturally, at the level of particularity, in the course of the expansion and improvement of the social division of labour, a certain type of personality must also be created, on the same social path on which individual abilities are developed. ... It is enough to think about bureaucrats, frozen in their routine, about careerists and bootlickers, about domestic tyrants and so on, who not only accept these properties as components of their own personalities, but, thanks to these features, and not in spite of them, are also considered individualities by the environment'. Cf. György Lukács, *The Ontology...*, p. 1003.

19 Cf. *Ibidem*, p. 1006.

20 Cf. *Ibidem*, p. 1041.

21 Cf. *Ibidem*, p. 889.

22 Public opinion, both that objectively expressed and that spontaneously spreading in everyday life... works towards making the particularity of man not only something insurmountable, but even more, something most desirable, but also in everyday life, they give it the form of some fetish, some taboo not subject to criticism. All of this aims to crush people's resistance to their own alienation. Cf. *Ibidem*, p. 998.

go zmienić¹⁵.

Obecnie sposób działania w sztuce nakierowany jest na urzeczywistnianie bezprzedmiotowości, a nie na uprzedmiotowienie tego, co bezprzedmiotowe. Procesualność staje się metodą powstrzymującą reifikację i jej następstwa np. wyobcowanie człowieka¹⁶. Odejście od fetyszyzacji i reifikacji sztuki nie łączy się tylko z efemerycznością, lecz powiązane jest kulturotwórczą rolą. W wyniku tego istotne staje się uspołecznianie sztuki w taki sposób, aby uwzględniała przestrzeń codzienności kształtującą się tu i teraz. Kontekstualny charakter społecznych działań twórczych hamuje powstawanie wąskich specjalizacji, które z jednej strony wpływają na doskonalenie umiejętności, a z drugiej urzeczawiają i ograniczają rozwój osobowości twórcy¹⁷.

Procesualność staje się metodą powstrzymującą reifikację i jej następstwa np. wyobcowanie człowieka

15 Bogusław Jasiński, *Twórczość a sztuka. Wprowadzenie do estetyki procesów twórczych*, Książka i Wiedza, Warszawa 1989, s. 379.

16 Wyobcowanie stwarza problemy, które często rozwiązywane są w transcendentny sposób. Likwidują rozwój i proces. W konsekwencji prowadzi to do zniekształceń w interpretacji rzeczywistości i negatywnych skutków. "Podobnie znane jest i to, że na takich drogach, od Gobineau przez Chamberlaina po Rosenberga-Hitlera, cała historia rozwoju ludzkości była przekształcona w nieznane trwanie rzekomo pierwotnych i w istocie niezmiennych własności rasowych". György Lukács, *Wprowadzenie do ontologii bytu społecznego*, t. II, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1984, s. 962.

17 "Aby wykluczyć wszelkie zniekształcające uproszczenia trzeba stwierdzić, że naturalnie na poziomie partykularności w toku rozszerzenia się i doskonalenia społecznego podziału

quo, regulating the relationship of an individual with society – enables the shaping of individuality and contributes to self-improvement. Thus, it makes it possible to give more to others.

ODEJŚCIE OD FETYSZYZACJI I REIFIKACJI SZTUKI NIE ŁĄCZY SIĘ TYLKO Z EFEMERYCZNOŚCIĄ, LECZ POWIĄZANE JEST KULTUROTWÓRCZĄ ROLĄ.

„(...) wynikłe z namiętności wyjałowienie osobowości w jej wyspecjalizowanym poświęceniu się czemuś jednostkowemu co tylko w wyobraźni podmiotu uchodzi za <sprawę> w naszym sensie, sam podmiot najczęściej karłowacieje w wielkiej skali wyspecjalizowania aż do granic zdziwaczenia”¹⁸. Złożona struktura działań twórczych bazuje na różnorodności świata zewnętrznego. Twórca dokonuje wyboru, a nie kompulsywnie powie-la rzeczywistość. Selekcjonuje to, co ważne dla społeczeństwa poprzez współuczestnictwo i zaangażowanie w dzieło. „Dopiero z tych tak wielorako poplątanych oddziaływań wzajemnych między pojedynczymi ludźmi a społeczeństwem może się wyłonić osoba jako osobowość realna, tzn. istniejąca procesualnie”¹⁹.

Cechy idealistyczne oraz utopie w sztuce przydatne w reformowaniu rzeczywistości mogą zaistnieć wówczas, gdy umocowane zostaną „w konkretnej egzystencji konkretnych ludzi w konkretnie społecznych sytuacjach”²⁰ i kiedy wznoszą się poza

pracy musi się również tworzyć pewien rodzaj osobowości, i to na drodze równie społecznej, jak dokonuje się rozwój poszczególnych zdolności. (...) Wystarczy tylko pomyśleć o ludziach z biurokracji, zastygłych w rutynie, o karierowiczach i wazelinarzach, o tyranach domowych itd., którzy nie tylko akceptują te swoje własności jako składniki własnej osobowości, lecz także ze strony otoczenia, właśnie dzięki tym cechom, a nie na przekór nim, uważani są za indywidualności”. Tamże, s. 849.

18 Tamże s. 1106.

19 Tamże s. 1041.

20 Tamże, s. 998.

THE DEPARTURE FROM THE **FETISHISATION** AND REIFICATION OF ART IS CONNECTED NOT ONLY WITH EPHEMERALITY, BUT ALSO HAS A CULTURE- FORMING ROLE.

własną partykularność²¹. Odejście od subiektywnych doznań podmiotowych związane jest z krytyką zastanej codzienności i realnymi możliwościami jej rozwoju. Udział twórcy w zmianach rzeczywistości – nastawiony na ulepszanie istniejącego status quo, regulujący relację jednostki do społeczeństwa – umożliwia kształtowanie się indywidualności i sprzyja samodoskonaleniu. Tym samym pozwala dawać więcej innym.

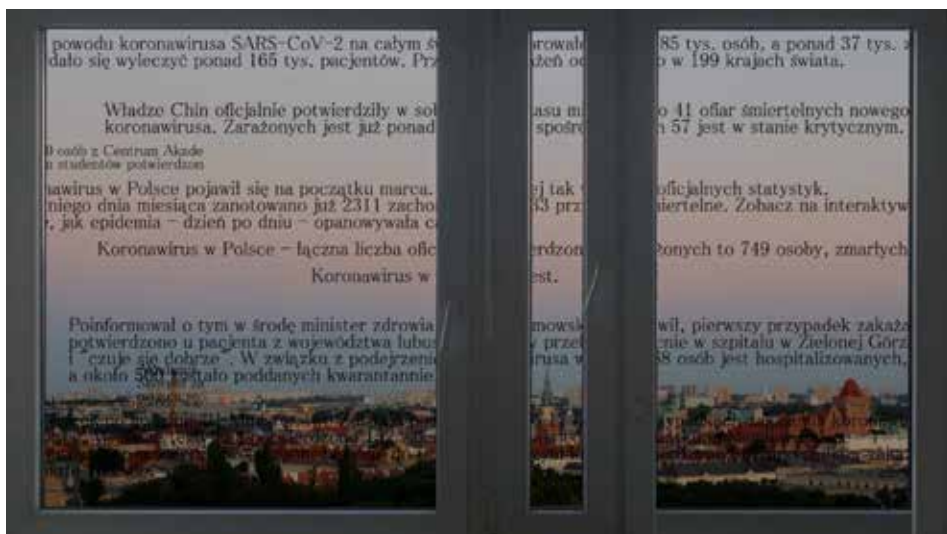
21 "Opinia publiczna, zarówno ta obiektywnie wyrażana, jak i ta spontanicznie szerząca się w życiu codziennym (...) działa w kierunku czynienia z partykularnością człowieka nie tylko czegoś nieprzewidywalnego, a nawet więcej, czegoś najusilniej pożądanego, lecz także w życiu codziennym nadają jej postać jakiegoś fetysza, jakiegoś nie podlegającego krytyce tabu. Wszystko to działa w kierunku kruszenia oporu ludzi przeciw ich własnemu wyobcowaniu". Tamże, s. 1025.

Nominowani

dziedzina artystyczna

Nominees
The Field of Art

Szanghaj i Poznań – Widoki

Weizhi Chen

promotor:

dr hab. Rafał Łubowski, prof. UAP

Wydział Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa

Katedra Interdyscyplinarna

Moją intencją podczas tworzenia tej pracy było wyrażenie tego, co czułam wraz z początkiem 2020 roku, kiedy to nastąpił wybuch pandemii koronawirusa w kraju, z którego pochodzę, czyli w Chinach. W tym czasie była to główna i praktycznie jedyna informacja, która wypełniała chińskie media społecznościowe oraz portale informacyjne. Niedługo później wirus zaczął rozprzestrzeniać się w innych krajach, ostatecznie obejmując cały świat. W tym również Polskę, w której, podobnie jak wcześniej w Chinach, temat koronawirusa zaczął okupować wszystkie media. W moje pracy dyplomowej chciałam ująć emocje, które towarzyszyły mi w tym czasie, w czasie pandemii i towarzyszącej jej izolacji. Izolacji, którą z jednej strony wymuszała sama sytuacja epidemiologiczna, ale z drugiej strony – którą budowały docierające do nas informacje. Pojawiające się w nich

Shanghai and Poznan – The Views

Weizhi Chen

supervisor:

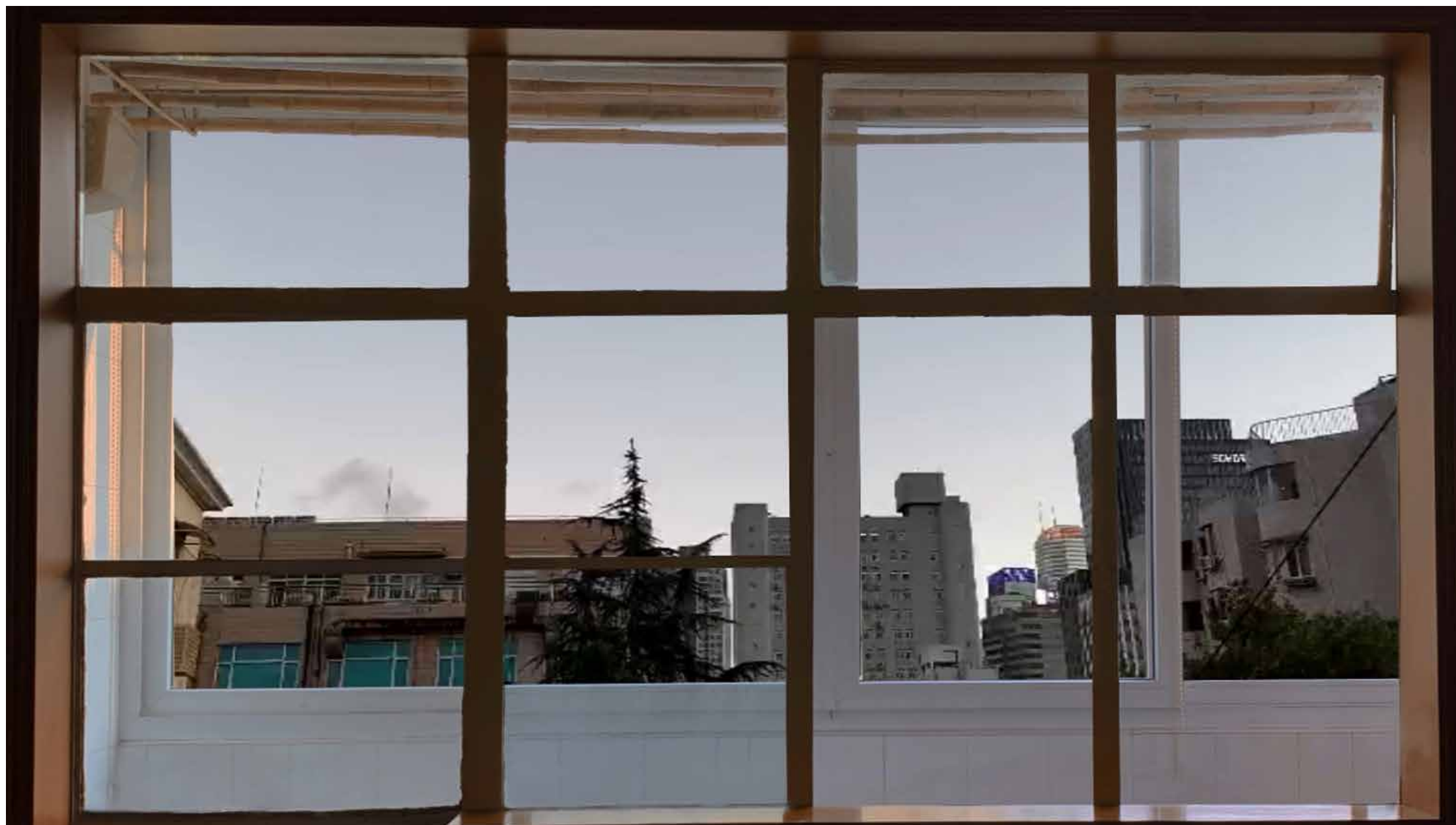
dr hab. Rafał Łubowski, prof. UAP
Faculty of Art Education and Curatorial Studies
Department of Interdisciplinary Studies

When creating this work, I intended to express what I felt at the beginning of 2020, when the coronavirus pandemic broke out in my country of origin, China. At that time, it was the main and practically the only information that filled Chinese social media and news portals. Soon, the virus began to spread in other countries and, eventually, worldwide. It also affected Poland, where, as before in China, the topic of the coronavirus began to occupy all the media. In my diploma project, I want to capture the emotions that accompanied me during the pandemic and the related isolation.

The isolation was forced by the epidemiological situation and the news that reached us. The fear and uncertainty evoked by them made people avoid each other, often creating distances that are difficult and sometimes even impossible to overcome.

lęk i niepewność zaczęły oddalać od siebie ludzi, często tworząc dystanse trudne, a niekiedy nawet już niemożliwe, do pokonania.

Konstrukty domowości

Wiktoria Dębińska

promotor:

prof. dr hab. Piotr Szurek

Wydział Grafiki i Komunikacji Wizualnej

Katedra Grafiki

Cykl grafik jest moim osobistym poszukiwaniem domowości. Ważnym elementem jest 37 krótkich wypowiedzi osób zaangażowanych w projekt, na których później bazowałam tworząc bryły. Osiem grafik odpowiada na hasła najczęściej powtarzane przez uczestników oraz te najbardziej zbliżone do mojej idei domowości. Wykorzystałam betonową płytę jako modułowy budulec, prosty oraz syntetyczny. Grafiki tworzą przestrzeń bardzo odhumanizowaną, jednak nawiązują do bliskich nam odczuć. Wklęsłodruk pozwala na uzyskanie betonowych efektów oraz brutalistycznej estetyki, jak i na haptyczne doznania przy bliższym kontakcie z wydrukiem.

Constructs of Being at Home

Wiktoria Dębińska

supervisor:

prof. dr hab. Piotr Szurek

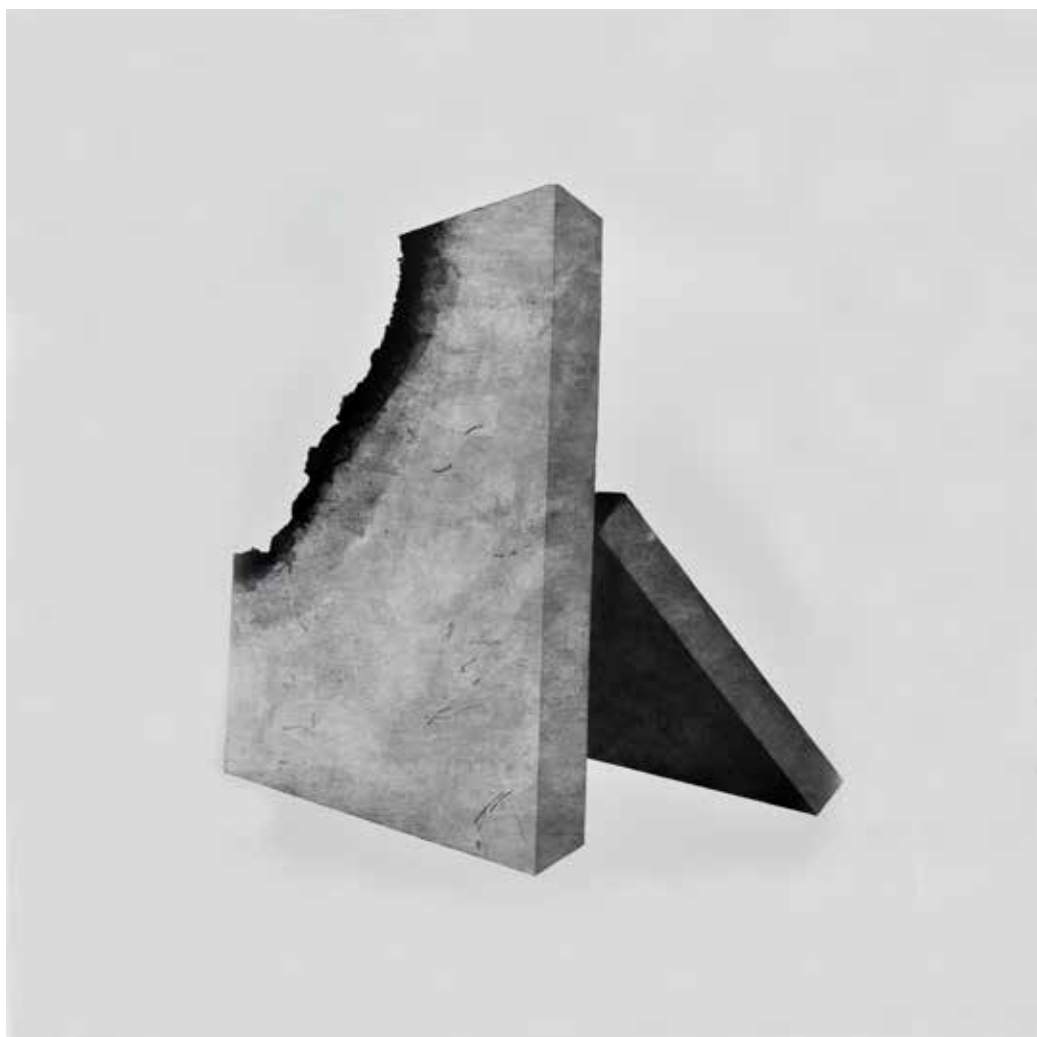
Faculty of Graphic Arts and Visual Communication

Department of Graphic Arts

The series of graphic works reflect my personal search for homeliness. An important element is 37 short statements by people involved in the project, which I have used to create the shapes. Eight graphic works answer the slogans most often repeated by the participants and those most similar to my idea of being at home. I have used a concrete slab as a simple and synthetic modular building material. The graphic works create a very dehumanised space, but they refer to our familiar feelings. Gravure printing allows obtaining concrete effects and brutalist aesthetics, as well as haptic sensations in close contact with the print.

Familiar feeling

Maciej Gąbka

promotor:

prof. dr hab. Piotr Kurka
Wydział Animacji i Intermediów
Katedra Intermediów

Familiar feeling to interdyscyplinarny projekt badawczy, który opiera się na analizowaniu pojęcia normy i normatywności w zakresie socjologicznym oraz kulturoznawczym. Wykonywane w ramach niego realizacje przedstawiane są jako reprezentacje poszczególnych zachowań normatywnych i stanowią wizualizację autorytarnego wpływu norm na człowieka. Modelowy sposób pokazywania sztuki służy do eksponowania obiektów, których treść nawiązuje do modelowego myślenia przez pryzmat towarzyszących nam norm kulturowych.

Familiar feeling

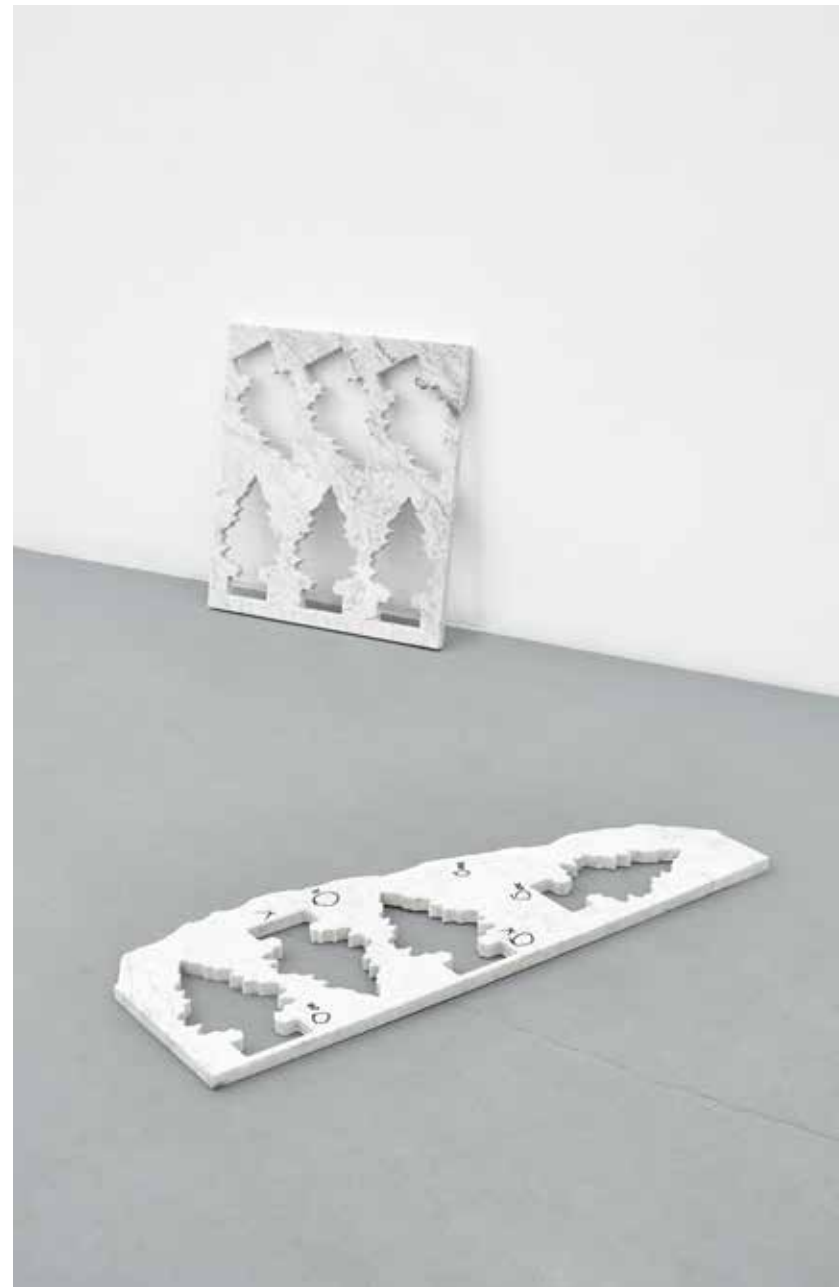
Maciej Gąbka

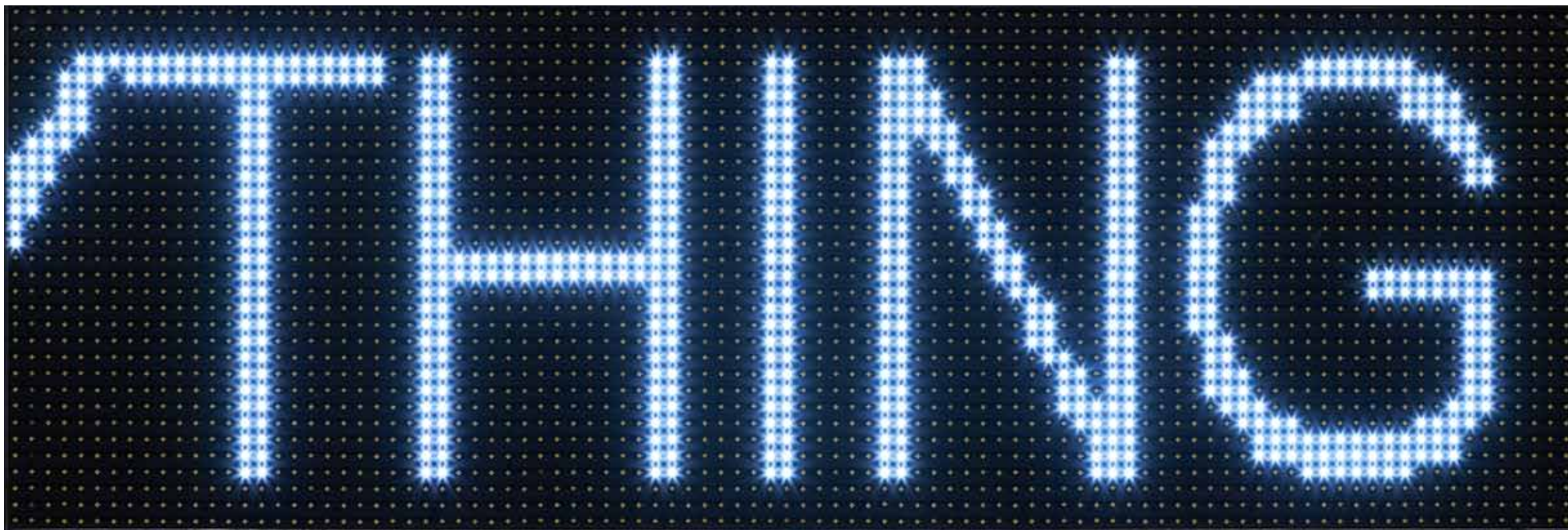
supervisor:

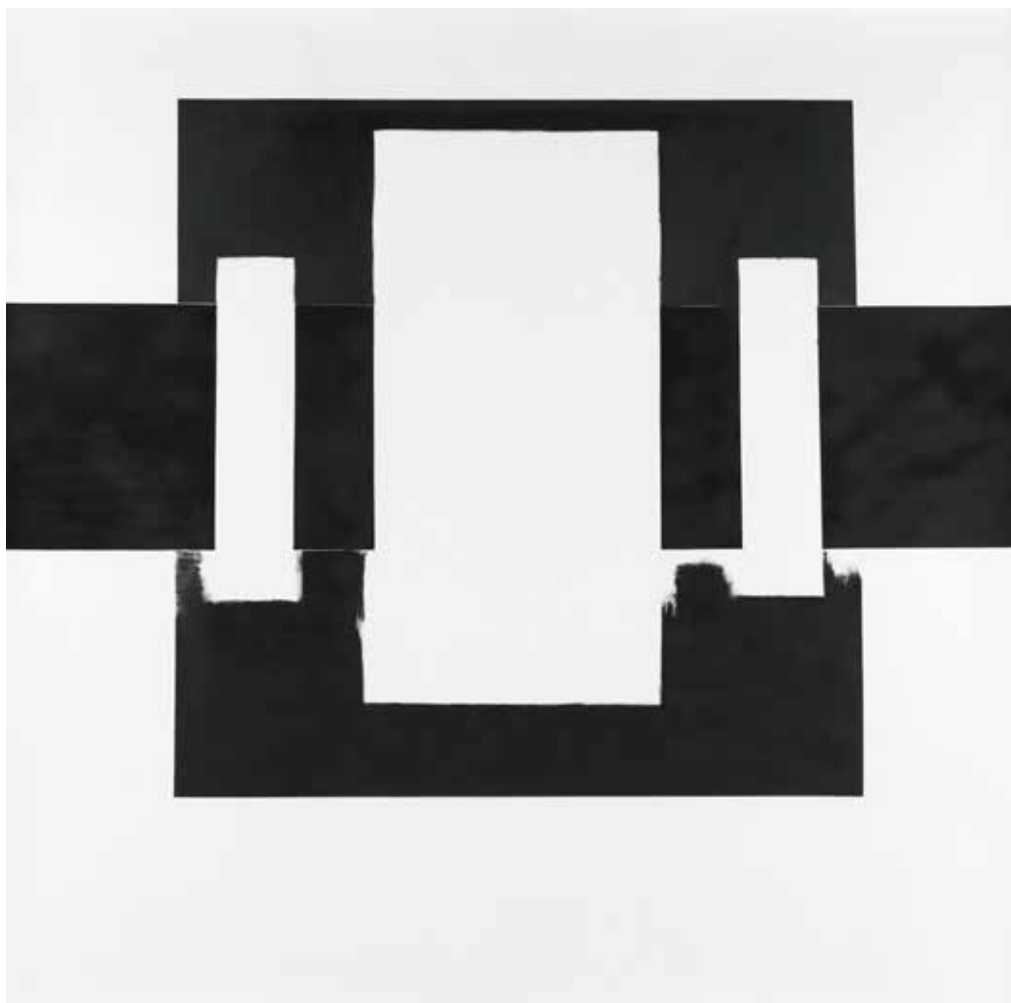
prof. dr hab. Piotr Kurka
Faculty of Animation and Intermedia
Department of Intermedia

Familiar Feeling is an interdisciplinary research project based on analysing the concept of norm and normativity in sociological and cultural terms. The works are presented as representations of particular normative behaviours and visualise the authoritarian influence of norms on people. The model way of showing art is used to display objects whose content refers to model thinking through the prism of cultural norms accompanying us.

W poszukiwaniu równowagi

Marta Kupsch

promotor:
dr Adam Nowaczyk, ad.
Wydział Malarstwa i Rysunku
Katedra Rysunku

W swoich pracach buduję przestrzeń, w której czerni nacechowana jest pozytywnie, a geometria oparta na formie tryptyku oraz koncepcji mandali stanowi swoiste bramy czy też mosty pomiędzy kulturą Zachodu, z której się wywodzę, a inspirującą mnie myślą Wschodu. Cykl „W poszukiwaniu równowagi” jest wynikiem osobistych poszukiwań i procesów rysunkowych dotyczących zagadnienia czerni, bieli, światła i procesualności. Zarówno obserwacja otaczającej rzeczywistości, jak i wyczulenie na wewnętrzne procesy myślowe pobudzały intuicyjne kreowanie form umożliwiających uniwersalizację subiektywnych doświadczeń.

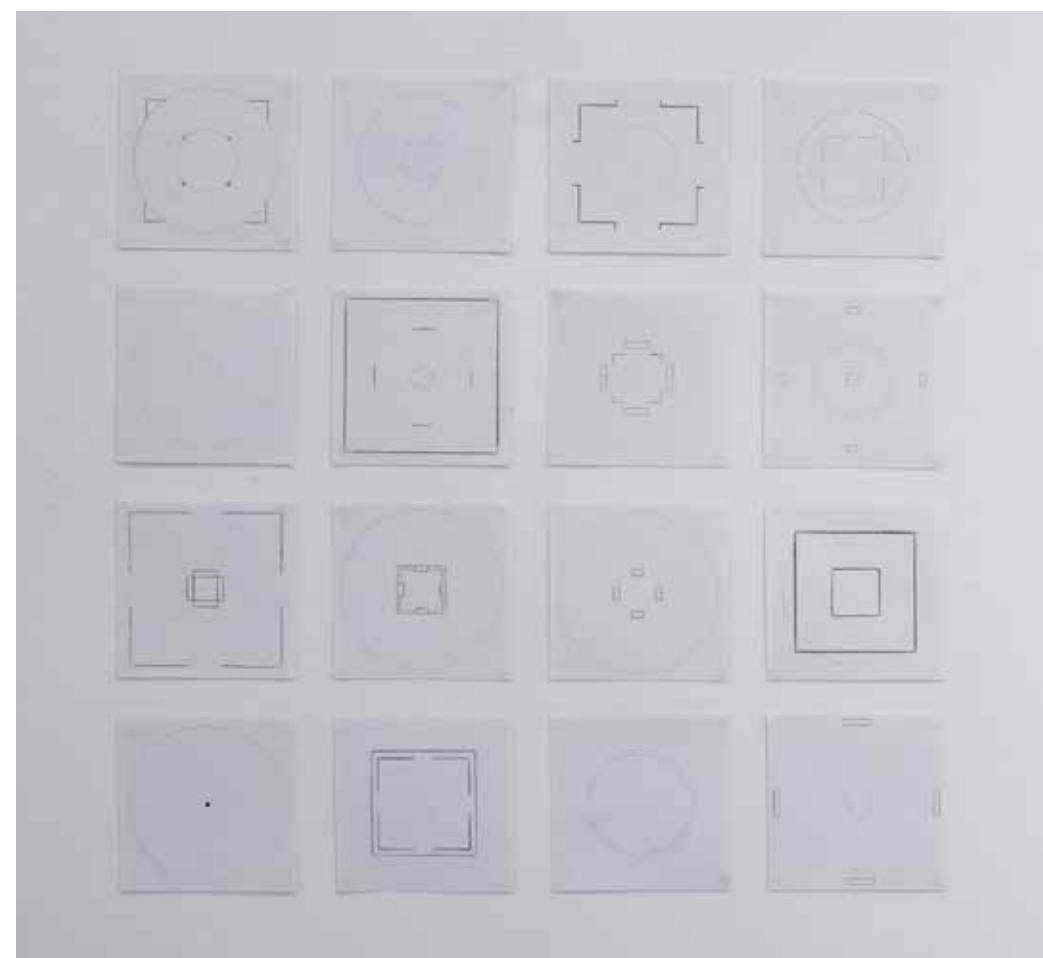
In Search of Balance

Marta Kupsch

supervisor:

**dr Adam Nowaczyk, ad.
Faculty of Painting and Drawing
Department of Drawing**

In my works, I build a space in which the blackness has positive features, and the geometry based on the form of a triptych and the concept of a mandala constitute gates or bridges between the Western culture, from which I come, and the Eastern thought that inspires me. The series entitled In Search of Balance is the result of my personal search and drawing processes concerning the issue of black, white, light and processuality. Both the observation of the surrounding reality and sensitivity to internal thought processes stimulated the intuitive creation of forms enabling the universalisation of subjective experiences.

Łątka

Bartosz Ługowski

promotor:

prof. dr hab. Wiesław Koronowski
Wydział Rzeźby
Katedra Rzeźby i Otoczenia

Praca z sylwetą ludzkiego ciała stanowi dla mnie nieustanną inspirację, a symulakrum człowieka, będące jednocześnie zwykłą zabawką, stanowi bazę dla kreowanych przeze mnie form. Jako że przedmiot, jakim jest lalka, staje na pograniczu świata materialnego i niematerialnego, tworzy dla mnie idealny materiał badawczy. W swojej pracy magisterskiej pragnę zanalizować różnice i podobieństwa między światem rzeczywistym i wirtualnym w odniesieniu do rzeźby figuratywnej. Rzeźba spoglądająca w wirtualną przestrzeń daje odbiorcy możliwość pozostania obojętnym wobec samej formy jako takiej lub czynnej obserwacji poprzez zaciekawienie widza wirtualnym wymiarem. Wszystkie współistniejące przedstawienia mają tę samą możliwość, jaką jest interakcja z obiektem, aktywizacja obserwującego jest dla mnie bowiem elementem kluczowym.

A Doll

Bartosz Ługowski

supervisor:

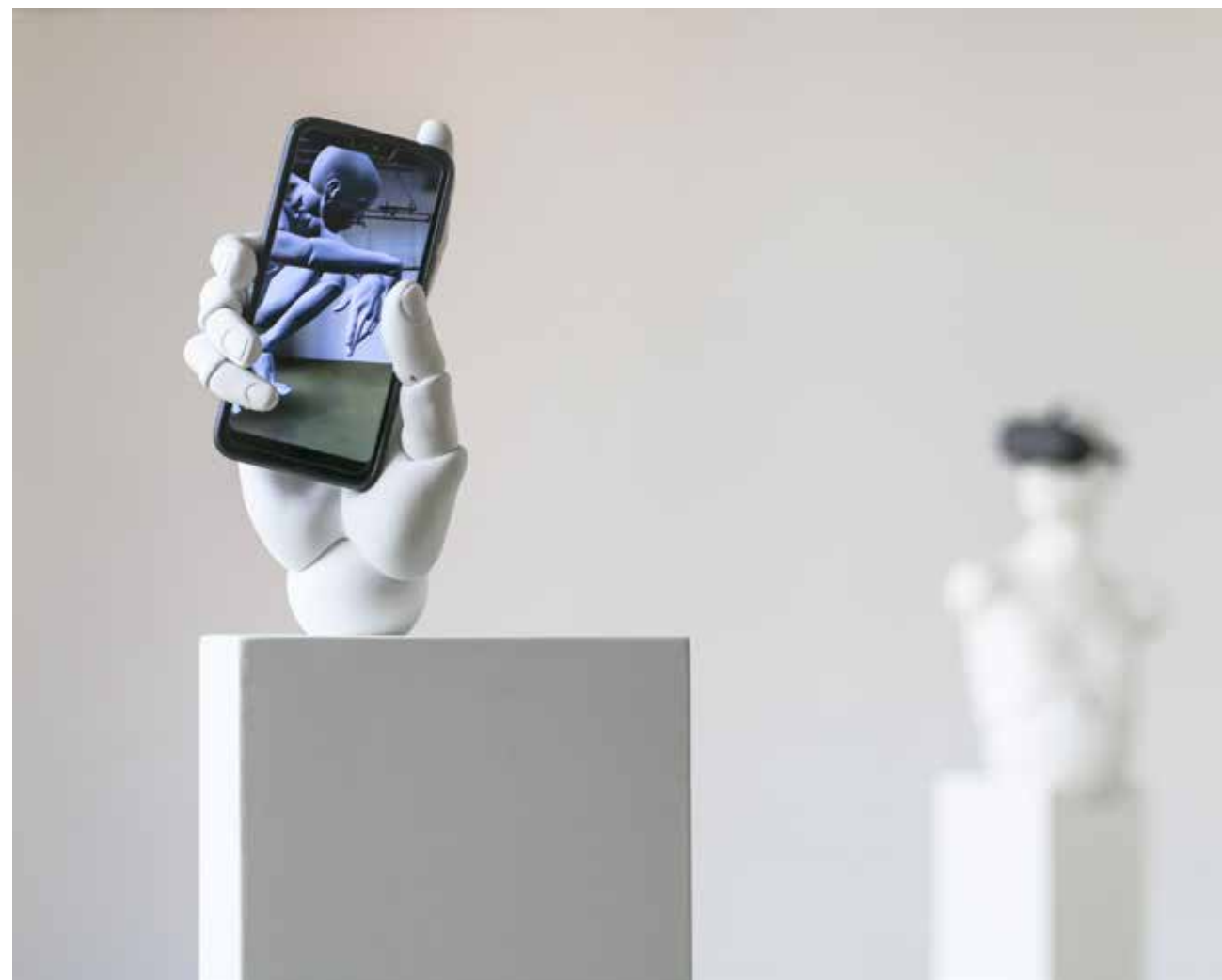
prof. dr hab. Wiesław Koronowski

Faculty of Sculpture

Department of Sculpture and Surroundings

Working with a silhouette of the human body is a constant inspiration for me. The human simulacrum, which is also an ordinary toy, is the basis for the forms I create. The object, a doll, is an ideal research material for me as it stands on the border between the material and non-material worlds. In my diploma project, I intend to analyse differences and similarities between the real and the virtual worlds in relation to figurative sculpture. Looking into the virtual space, the sculpture allows the viewers to remain indifferent to the form itself or to actively observe it. All the coexisting

elements of the work have the same possibility of interacting with the object because it is crucial for me to activate the observer.

LOST LANDSCAPES – wieloznaczność i symbolika neotradycjonalistycznego malarskiego pejzażu w perspektywie autorskich, subiektywnych poszukiwań twórczych

Paulina Misiak

promotor:

dr hab. Rafał Łubowski, prof. UAP
Wydział Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa
Katedra Interdyscyplinarna

Tytułowe pejzaże utracone to zainspirowany osobistym doświadczeniem kwarantanny cykl pięciu malarskich pejzaży całkowicie lub częściowo owiniętych czarną folią. Obrazy poddane procesom dezynfekcji, stając się częścią skomplikowanego biotopu, zaczęły wzbudzać pytania o to, czym są nie tylko jako obiekty, lecz także czym jest to, co przedstawiają. Folia skłania do refleksji nad symboliczną czarną materią zarówno w kontekście środowiska naturalnego, sztuki, rzeczywistości społecznej w okresie epidemii czy wreszcie w kontekście osobistej drogi twórczej i, niczym kurtyna w nieustającym przedstawieniu zmieniającego się świata, zwiastuje kolejny akt.

LOST LANDSCAPES: The Ambiguity
and Symbolism of the Neo-traditional
Painterly Landscape from the
Perspective of the Author's Subjective
Creative Searches

Paulina Misiak

supervisor:

**Rafał Łubowski, UAP Professor
Faculty of Art Education and Curatorial Studies
Department of Interdisciplinary Studies**

The title Lost Landscapes is a series of five painted landscapes, completely or partially wrapped in black foil, inspired by a personal experience of quarantine. Subjected to disinfection processes and becoming part of a complex biotope, the images began to ask what they are as objects and what they represent. The foil encourages reflection on the symbolic black matter in the context of the natural environment, art, social reality during the epidemic and, finally, a personal creative path. Like a curtain in an incessant

presentation of the changing world, it heralds another act.

Wysypisko wspomnień

Małgorzata Mycek

promotor:

dr hab. Dominik Lejman, prof. UAP
Wydział Malarstwa i Rysunku
I Katedra Malarstwa

Jako podłoże malarskie wykorzystuję plastikowe materiały, które są odpadami z drukarni wielkoformatowej. Podobne śmieci często można znaleźć w odmętach wiejskiego gospodarstwa, a zastosowanie znajdują przy wielu pracach porządkowych, np. zabezpieczając drewno opałowe przechowywane na zewnątrz domu. Na wsi nic nie może się zmarnować. Przy każdym domu znajduje się prywatne, mniej lub bardziej ukryte, gradowisko, gdzie „chomikuje się” złom, plastikowe śmieci, stare meble i zabawki. Przedmioty te przechowywane są, ponieważ kiedyś mogą stanowić świetny budulec dla przydomowych dekoracji lub wynalazków. U mnie plastikowy odpad znalazł zastosowanie jako substytut płótna.

Na śmieciowym materiale stworzyłam swego rodzaju pamiętnik. Każda scena bazuje na wspomnieniu z rodzinnej wsi.

A Dump of Memories

Małgorzata Mycek

supervisor:

**dr hab. Dominik Lejman, UAP Professor
Faculty of Painting and Drawing
I Department of Painting**

I have made the painting substrate of plastic waste from a large-format printing house. Similar rubbish can often be found in rural farms where it is used in many cleaning works, for example, to protect firewood stored outside a house. In the countryside, nothing can be wasted. Each farm has a private, more or less hidden, garbage dump, where scrap metal, plastic rubbish, old furniture and toys are stored. These items are stored because they could once be used in home decorations or inventions. I have used the plastic waste as a substitute for linen. I have created a kind of diary on the rubbish material. Each scene is based on the memory of my home village.

Źrzadło

Piotr Owczarek

promotor:

prof. dr hab. Wiesław Koronowski
Wydział Rzeźby
Katedra Rzeźby i Otoczenia

Praca dyplomowa Źrzadło składa się z trzech, polichromowanych rzeźb, utrzymanych w stylistyce rzeźby figuratywnej ustawionych na stalowo-drewnianych postumentach. Przedstawiają one nagie, męskie figury, poddane widocznym oraz rozległym deformacjom. Każda z nich została przedstawiona w odmiennych pozycjach: ciała leżącego na prawym boku; pochylonej ku przodowi, kroczącej postaci oraz ostatnia – znajdująca się w pozycji siedzącej. Źrzadło poprzez przedstawienie rachitycznych, ułomnych oraz zdeformowanych męskich ciał ma skłonić do refleksji oraz dialogu nad kondycją współczesnego mężczyzny.

A Mirror

Piotr Owczarek

supervisor:

prof. dr hab. Wiesław Koronowski

Faculty of Sculpture

Department of Sculpture and Surroundings

The diploma project entitled A Mirror consists of three polychrome sculptures, in the style of figurative sculpture, placed on steel and wooden plinths. They show naked, male figures, subjected to visible and extensive deformations. Each of them is presented in a different position: a body lying on its right side, a walking figure leaning forward and a figure in a sitting position. By presenting rickety, defective and deformed male bodies, the project is supposed to encourage reflection and dialogue on the condition of contemporary men.

Obraz odtajniony

Magdalena Pacek

promotor:
prof. dr hab. Konrad Kuzyszyn
Wydział Fotografii
Katedra Fotografii

W swoim ogrodzie znalazłam stare szyby, które niegdyś były częścią dawnej szopki. Leżały tam już kilka lat, przez co natura (narośla, trawa, błoto, owady) zdążyła pozostawić na nich swój ślad. Kiedy tylko je dojrzałam, od razu poczułam, że muszę coś z nimi zrobić, zobaczyć obraz. To szkło spodobało mi się od samego początku. Postanowiłam zbudować z tychże szyb swoje schronienie, świetlno-szklaną konstrukcję. Poczułam w sobie lekką beztroskę i możliwość uruchomienia w sobie dziecięcej przyjemności budowania czegoś z niczego, budowania swojej bazy wypełnionej obrazami natury. Był to też moment metaforyczny odtajniania obrazu utajonego. Ciemny ogród był porównywalny do ciemni, szyby potraktowałam jak płyty szklane, na które pada światło z powiększalnika, a następnie przy użyciu chemii fotograficznej objawia się na nich obraz.

Declassified Image

Magdalena Pacek

supervisor:

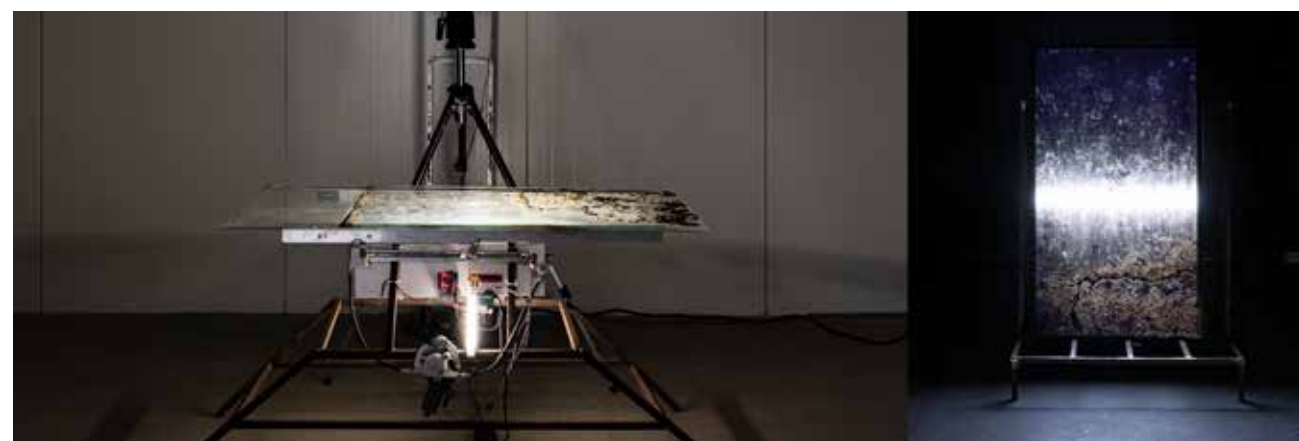
prof. dr hab. Konrad Kuzyszyn
Faculty of Photography
Department of Photography

In my garden, I found old panes that used to be part of an old shed. They had been lying there for several years and so nature (plants, grass, mud and insects) has left its mark on them. As soon as I saw them, I immediately felt that I had to do something with them. I saw a picture. I liked this glass from the very beginning. I decided to use these panes to build my shelter, a light and glass structure. I felt a light carelessness in myself and the possibility of activating the childish pleasure of building something out of nothing, building my base filled with images of nature. It was also a metaphorical moment

for declassifying the latent image. The dark garden was like a darkroom. I treated the panes as glass plates on which light from an enlarger fell.

Then, I used photographic chemicals to reveal the image on them. I decided to create a pictorial dialogue between video-performance and objects representing the medium of photography in a broad sense. Each of these objects is my interpretation and study of the images of nature on the glass. My work is a bit about longing for: home; roots; the origin

Postanowiłam stworzyć dialog obrazowy pomiędzy video-performansem a obiektami, będącymi przedstawicielami szeroko pojętego medium fotografii. Każdy z tych obiektów jest moją interpretacją i badaniem obrazów natury, które powstały na szybach. Moja praca jest trochę o tęsknocie: za domem; za źródłem; pochodzeniem siebie i pochodzeniem obrazu; za beztróskim pozyskiwaniem; przypadkiem twórczym; za obrazem tak naturalnym, jak natura sama w sobie. Jest to też tęsknota za czystą przyjemnością patrzenia; za wnikiem w złożoność struktury obrazu (począwszy od technik i gestów fotografii tradycyjnej, po możliwości i specyfikę fotografii cyfrowej). Jest też refleksją na temat obrazu fotograficznego – jego złożonością, odmiennością i ontologią.

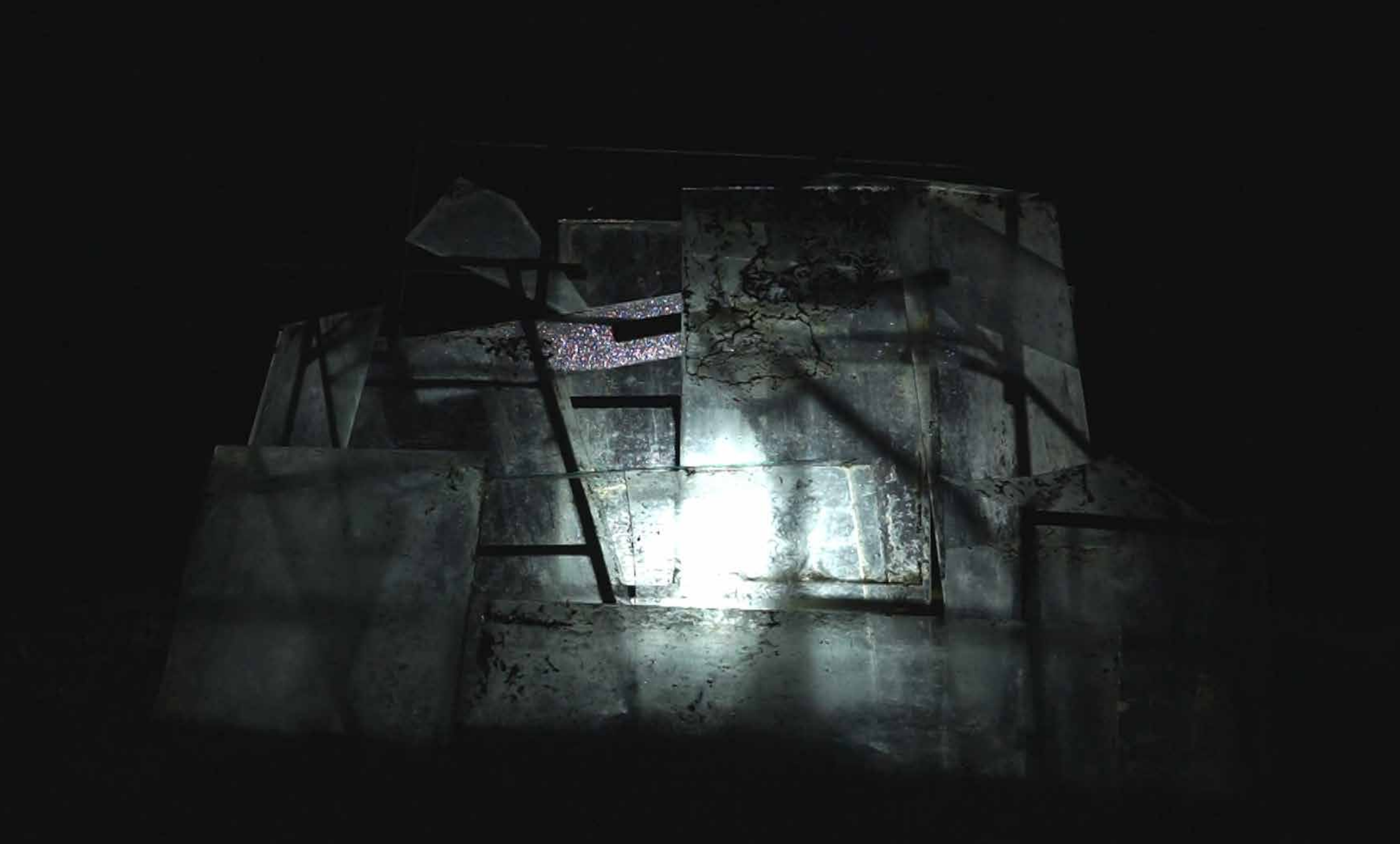

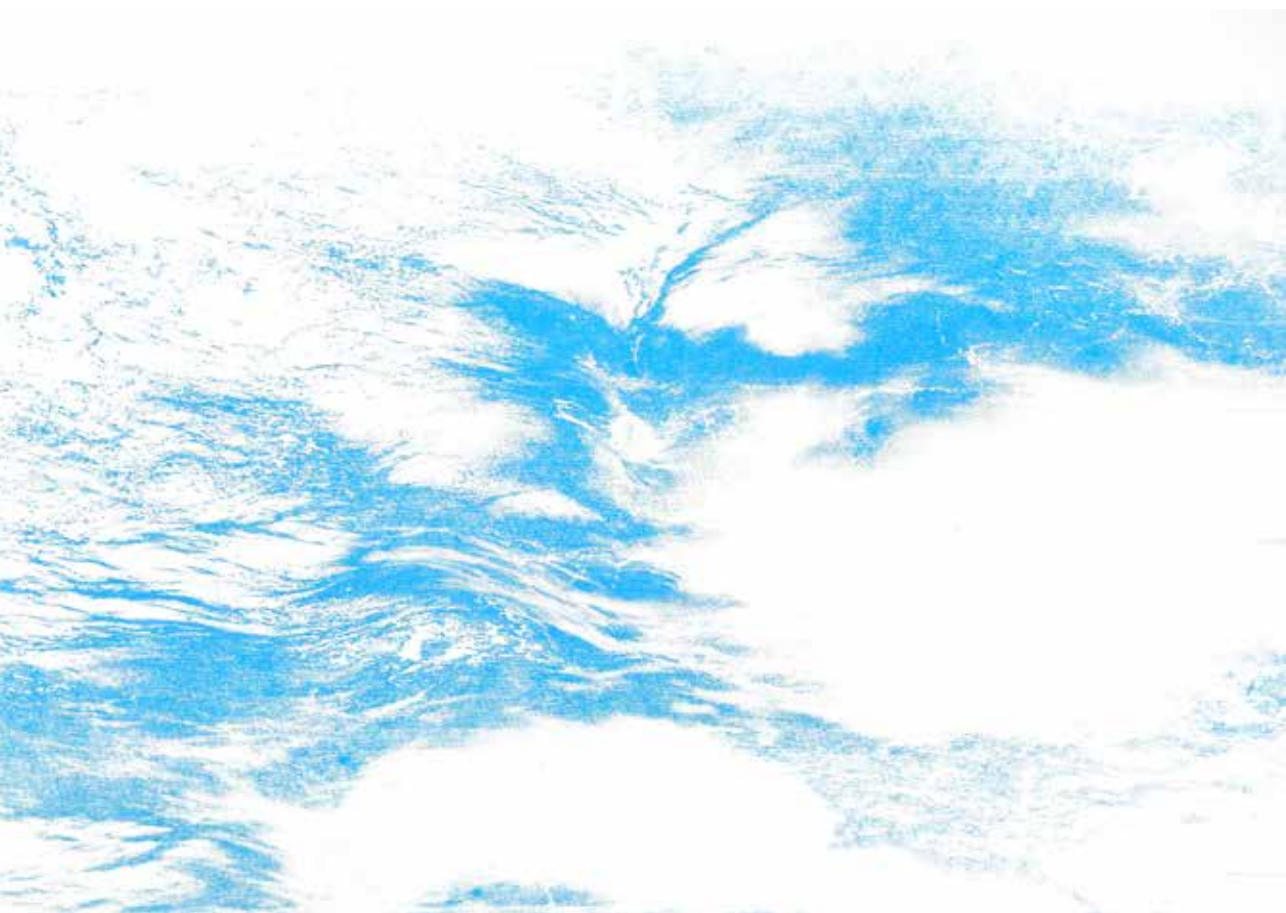

of oneself and the origin of the image; carefree sourcing; a creative case; and an image as natural as nature itself. It is also a longing for the sheer pleasure of seeing; for penetrating the complexity of the image structure (from the techniques and gestures of traditional photography to the possibilities and specificity of digital photography).

It is also a reflection about a photographic image – its complexity, dissimilarity and ontology.

MÔG

Bożena Paczoska

promotor:

dr hab. Sonia Rammer, prof. UAP
Wydział Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa
Katedra Historii Sztuki i Filozofii

Cykl „MÔG” (po kaszubsku pamięć) jest próbą odtworzenia w formie plastycznej, tego co ulotne, czasami nieistniejące, a jednocześnie prawdziwe, odtworzenia tego, co pozawerbalne, a jednocześnie odczuwalne. Punktem wyjścia stało się osobiste doświadczenie morskiego pejzażu. Pracę dyplomową rozpoczynają grafiki powstałe w technice sitodruku, które w dalszych działaniach przeobrażają się w ręczne rysunki piórkiem. Wielogodzinne poszukiwanie adekwatnej formy i nanoszenie na białą płaszczyznę delikatnego rysunku odzwierciedla obsesyjne podążanie za pejzażem istniejącym w pamięci, a właściwie w wyobraźni.

MÔG

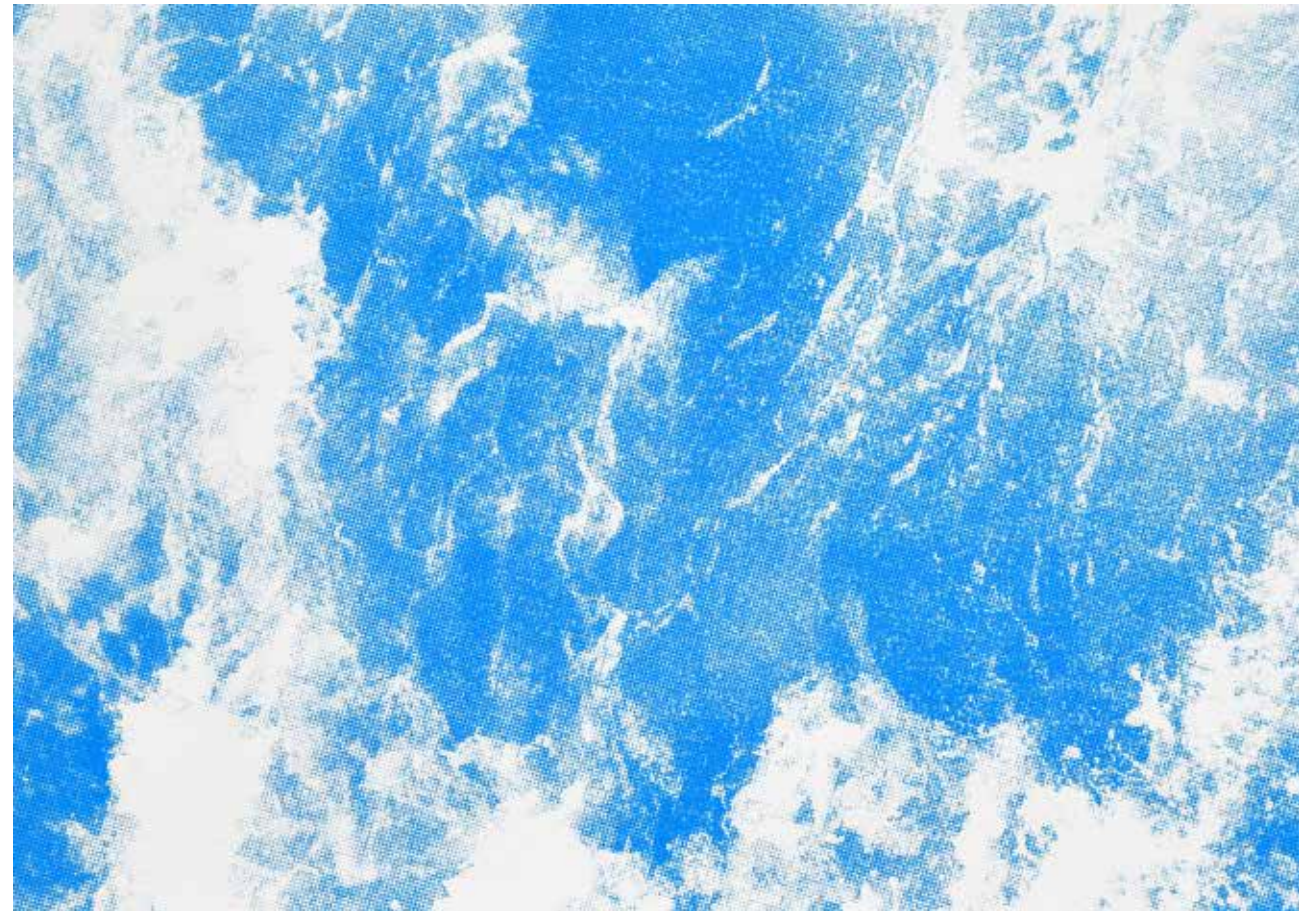
Bożena Paczoska

supervisor:

dr hab. Sonia Rammer, prof. UAP
Faculty of Art Education and Curatorial Studies
Department OF History of Art and Philosophy

The series entitled MÔG (which means memory in the Kashubian language) is an attempt to recreate in a visual form that which is fleeting, sometimes non-existent and at the same time real; to recreate that which is non-verbal and at the same time felt. The starting point was the personal experience of a sea landscape. The diploma thesis begins with graphics created using the silk-screen technique, which then transform into hand drawings made with a feather pen. Many hours of searching for the right form and putting a delicate drawing on a white surface reflect an obsessive search for

a landscape existing in memory, or rather in the imagination.

Mój Inny

Martyna Pakuła

promotor:

prof. dr hab. Maciej Kurak

Wydział Grafiki i Komunikacji Wizualnej

Katedra Grafiki

Tytuł i koncept pracy nawiązuje do dyskursów miłosnych Barthes'a i opisuje w sposób uniwersalny zjawisko „nieszczęśliwej miłości”. Projekt składa się z dwóch elementów. Pierwszym z nich jest książka artystyczna z nadrukowanym autorskim wierszem i ilustracjami wykonanymi haftem maszynowym. Drugim elementem jest instalacja – kula emitująca białe światło zamknięta w szklanym sześcianie. Praca porusza wątki idealizacji i natrętnego myślenia o obiekcie nieodwzajemnionych uczuć. Inny został ukazany jako kula wytwarzająca białe światło. Założeniem pracy jest ukazanie, że czasami miłość jest jedynie iluzją, a obiekt uczuć wcale nie jest idealny.

My Other

Martyna Pakuła

supervisor:

prof. dr hab. Maciej Kurak

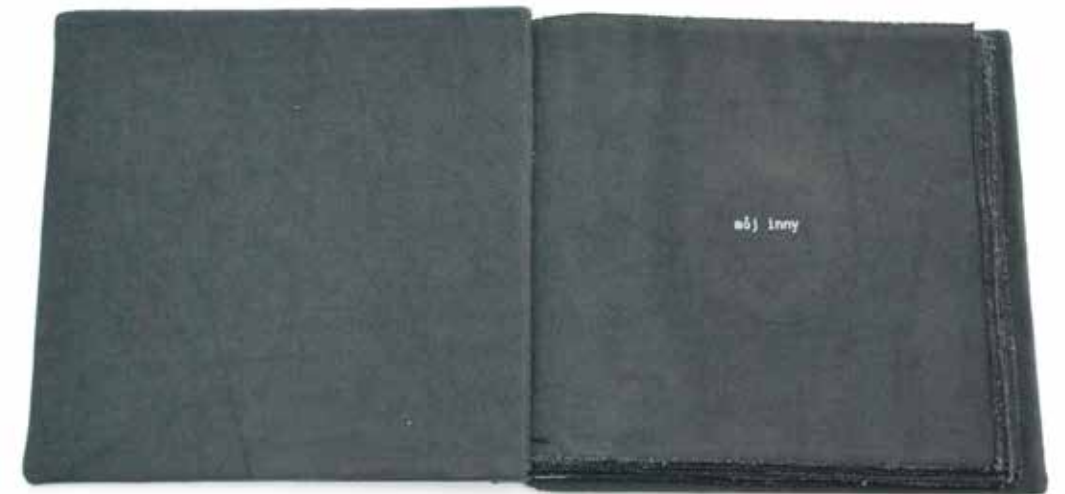
Faculty of Graphic Arts and Visual Communication

Department of Graphic Arts

The title and concept of the work refer to Barthes' love discourses and describe the phenomenon of 'unhappy love' in a universal manner. The project consists of two elements. The first is an art book with a printed poem and illustrations made with machine embroidery. The second element is an installation – a ball emitting white light enclosed in a glass cube. The work touches upon the issues of idealisation and intrusive thinking about the object of unrequited feelings. The other is shown as a ball producing white light. The premise of the work is to show that sometimes love is only an illusion and

the object of feelings is not perfect at all.

118

Martyna Pakuła

My Other

119

Martyna Pakuła

Mój Inny

Tymczasowa mapa tymczasowych miejsc

Hanna Shumska

promotor:

dr hab. Dominik Lejman, prof. UAP
Wydział Malarstwa i Rysunku
I Katedra Malarstwa

Prezentowana praca porusza problem przedstawienia konfliktów zbrojnych w Internecie, wpływ nadmiaru informacji na przestrzeń rzeczywistą. Odnosi się do mapy spersonifikowanej, która łączy w sobie jednocześnie wirtualne i rzeczywiste miejsca z treściami dotyczącymi wojny na Ukrainie i w innych kątach świata. Praca jest połączeniem tradycji malarstwa ściennego i nowych mediów, również ma aspekt interaktywny i partycypacyjny, ponieważ każdy z odbiorców może aktywować krótkie animacje przy pomocy własnej komórki i aplikacji Augmenta.

W dzisiejszych czasach zmienił się status mapy i położenie granic. Nasze życie staje się hybrydą rzeczywistej i wirtualnej przestrzeni, prawdziwych oraz fikcyjnych miejsc. Podobnie współczesny człowiek staje się hybrydą, bez końca klonując swój

A Temporary Map of Temporary Places

Hanna Shumska

supervisor:

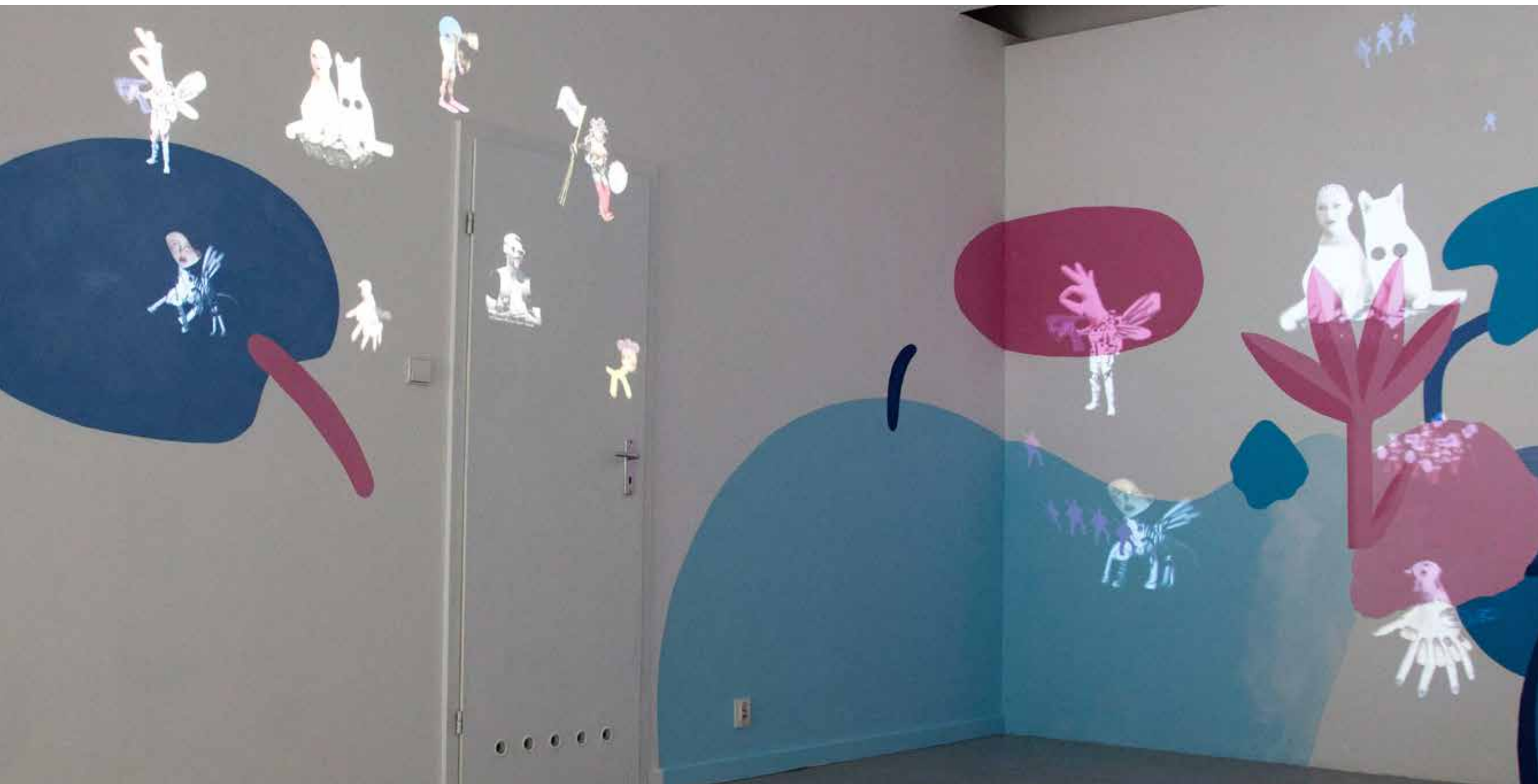
**dr hab. Dominik Lejman, UAP Professor
Faculty of Painting and Drawing
I Department of Painting**

This work deals with the problem of how armed conflicts are presented on the internet and how the excess of information affects real space. It refers to a personalised map that combines both virtual and real places with content related to the war in Ukraine and other corners of the world. The work combines the tradition of wall painting and new media. It also has an interactive and participatory aspect because each viewer can activate short animations using their own smartphone and Augmenta application. Nowadays, the status of the map

and the location of the borders have changed. Our life becomes a hybrid of real and virtual spaces, real and fictional places. Similarly, modern man becomes a hybrid by endlessly cloning their image and leaving traces of their activities on the internet. What will be left of our temporary generation: clouds of garbage and temporary files?

wizerunek i pozostawiając ślady swojej działalności w Internecie. Co pozostanie po naszym tymczasowym pokoleniu: chmury śmieci oraz tymczasowych plików?

CIAŁO ROZSZERZONE

Olga Skliarska

promotor:

prof. dr Janusz Baldyga**Wydział Rzeźby****Katedra Rzeźby i Działań Przestrzennych**

Praca, składająca się z trzech minimalistycznych ceramicznych rzeźb, to w rzeczywistości obiekty zintegrowane z trzema częściami ciała, dedykowane kolejno głowie, rękom (dłoniom), nogom (stopom). Wykonane są z uwzględnieniem rozmiarów mojego ciała.

Pracę dopełnia seria zdjęć i wideo dokumentujące proces interakcji obiektu z ciałem w różnych sytuacjach przestrzennych. Stworzone przeze mnie obiekty dla ciała powstają w twardym materiale i służą ograniczeniu mojego ruchu fizycznego. Można powiedzieć, że mają funkcje ochronne, ale nie możemy zapominać o ceramice jako o kruchej, delikatnej materii, którą łatwo uszkodzić. Materiał wpływa na charakter ruchu i status „kruchej” obecności.

BODY ENLARGED

Olga Skliarska

supervisor:

prof. dr Janusz Bałdyga**Faculty of Sculpture****Department of Sculpture and Spatial Activities**

The work consists of three minimalist ceramic sculptures, which are in fact objects integrated with the three parts of the body, dedicated to the head, hands (palms) and legs (feet). They have been made based on my body size.

The work is completed by a series of photos and videos documenting the process of the object-body interaction in various spatial situations. The objects I create for the body are made of hard material and serve to limit my physical movement. They can be said to serve a protective function, but we must

not forget about ceramics as a fragile, delicate matter that can be easily damaged. The material affects the nature of the movement and the status of the 'fragile' presence.

Dryfujące Cząstki

Jadwiga Subczyńska

promotor:
prof. dr hab. Konrad Kuzyszyn
Wydział Fotografii
Katedra Fotografii

Wystawa prezentuje wizję inteligentnej substancji, która się multiplikuje, przejmując kontrolę nad postapokaliptyczną rzeczywistością. Biomasa zajmuje martwe zbiorniki, błękitną toń wody, którą człowiek skazał na wyjąłowanie z życia. Inteligentna, ponadgatunkowa materia przyjmuje antropomorficzne kształty, ironizując na temat ludzkiego kształtu. Obiekty towarzyszące projekcji wideo tworzą swoisty ekosystem, który dzięki swojej wrażliwej tkance nieustannie zmienia się pod wpływem tlenu i światła. Spalające się rośliny znad martwego zbiornika dryfują w przestrzeni ekspozycji, dystrybuując wraz z dymem zgromadzoną w swoich fizycznych pokładach informację. Człowiek znajduje schronienie w szafasie, który, rozświetlony ekranem, przypomina o bezpieczeństwie i pozwala palpacyjnie zgłębiać wirtualną warstwę wystawy. Może przyjrzeć się, jak inteligentna materia odnajduje swoje miejsce w fizycznym świecie.

Drifting Particles

Jadwiga Subczyńska

supervisor:
prof. dr hab. Konrad Kuzyszyn
 Faculty of Photography
 Department of Photography

The exhibition features a vision of an intelligent substance that multiplies itself by taking control of the post-apocalyptic reality. The biomass occupies dead reservoirs, the blue depths of water that man has condemned to death. The intelligent, supra-species matter takes anthropomorphic shapes, mocking the human shape. The objects accompanying the video projection form a specific ecosystem which, thanks to its sensitive tissue, constantly changes under the influence of oxygen and light. Burning plants above the dead tank drift in the exhibition space, distributing information

gathered in their physical layers along with the smoke. Man finds refuge in a hut which, illuminated by a screen, reminds us of safety and allows us to explore the virtual layer of the exhibition. One can observe how the intelligent matter finds its place in the physical world.

Proces nieustannego scalania

Marta Sucherska

promotor:

prof. dr hab. Jacek Jagielski

Wydział Rzeźby

Katedra Rzeźby i Działań Przestrzennych

Proces nieustannego scalania jest moim autoportretem. Negatywne reakcje na sytuacje życiowe stają się dla mnie dosłownie naroślami i przywarami, taki stan rzeczy jest trudny nie tylko dla otoczenia, ale również dla mnie samej. Zarówno ja, jak i odbiorcy musimy zwiększyć wysiłek, dokonać przewartościowań bądź zmniejszyć ilość przywar, aby współuczestniczyć w procesie scalania. W momencie kiedy się rozpadamy widać nasze wszystkie części składowe, a w ruchu są ukryte, przysłonięte i zamazane. Połowiczne odrisy mojego ciała są niejako oznaką walki z tym wszechogarniającym i pochłaniającym podziałem. Moja wypowiedź artystyczna jest wynikiem połączenia w całość tych aspektów.

A Process of Constant Consolidation

Marta Sucherska

supervisor:

prof. dr hab. Jacek Jagielski

Faculty of Sculpture

Department of Sculpture and Spatial Activities

A Process of Constant Consolidation is my self-portrait. Negative reactions to life situations literally become my excrescence and vices. This is difficult not only for my environment, but also for me. Both I and the viewers have to make more effort and re-evaluate or reduce the number of vices to participate in the process of consolidation. When we fall apart, all our component parts are visible, and in motion they are hidden, obscured and blurred. The partial contours of my body are a sign of fight against this all-consuming and absorbing division. My artistic statement is the

result of combining these aspects together.

Przestrzenna czułość dźwięku.
Słuchanie architektury w czasach
zanieczyszczenia hałasem a potrzeba
ciszy.

Agnieszka Sukienniczak

promotor:

dr hab. Marta Smolińska, prof. UAP
Wydział Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa
Katedra Kuratorstwa i Teorii Sztuki

Punktem wyjścia do rozpoczęcia pracy projektowej było zagadnienie obecności dźwięku w architekturze. Wystawa jest odpowiedzią na pytania o świadomość otaczających nas brzmień oraz potrzebę ciszy w czasach przebudzowania i nadmiaru hałasu. Koncepcja ekspozycji zakłada pokaz dzieł przygotowanych przez czternastu twórców. Celowo wybrano artystów posługujących się różnymi technikami przekazu, jakimi są: wideo, performance, instalacje przestrzenne, nagrania dźwiękowe. Wystawa zaplanowana została w Zodiaku – Warszawskim Pawilonie Architektury. Jest to miejsce działań wystawienniczych oraz edukacyjnych o tematyce związanej z budownictwem. Praca praktyczna zawiera tekst

The Spatial Sensitivity of Sound: Listening to Architecture in Times of Noise Pollution and the Need for Silence

Agnieszka Sukienniczak

supervisor:

**dr hab. Marta Smolińska, UAP Professor
Faculty of Art Education and Curatorial Studies
Department of Curating and Art Theories**

The starting point for the project was the issue of sound in architecture. The exhibition addresses the questions of the awareness of surrounding sounds and the need for silence in times of excitement and excessive noise. The exhibition is planned to feature works by fourteen artists. Artists who use various techniques, such as: video, performance, spatial installations and sound recordings, have been selected on purpose. The exhibition is planned at Zodiak – Warsaw Pavilion of Architecture, where exhibitions and educational activities related to construction are held. The practical work

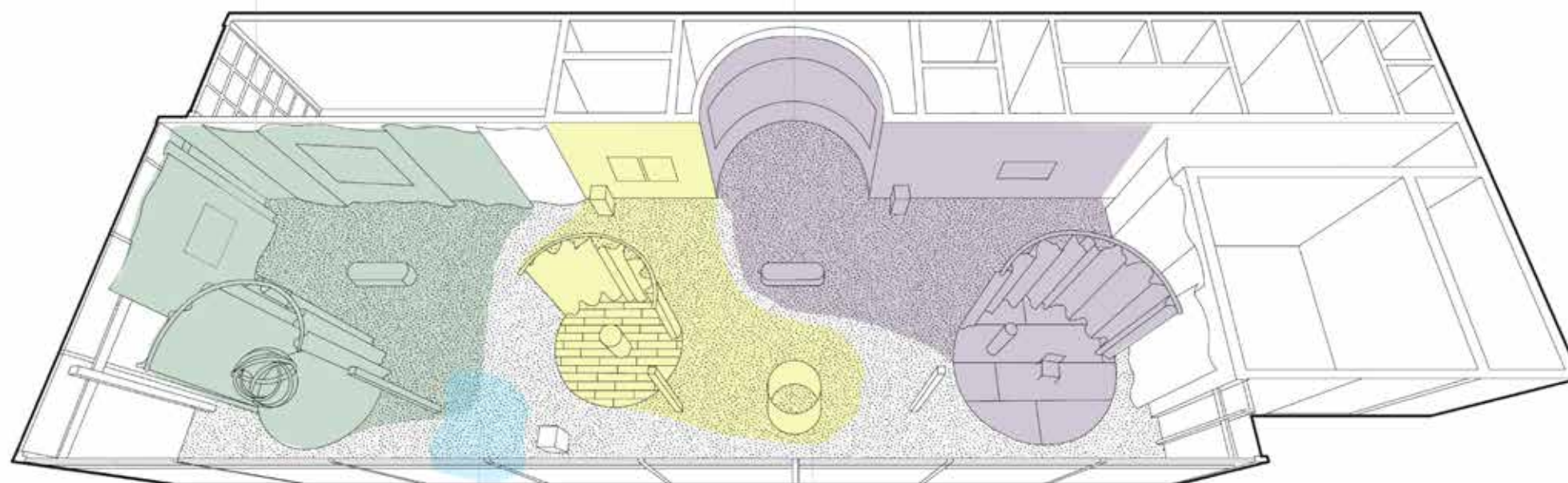
includes a curatorial text, visualisations and material proposals for the interior arrangement. The project involves a promotional strategy and educational activities, including concerts and workshops addressed to recipients of various age categories.

kuratorski, wizualizacje oraz propozycje materiałowe aranżacji wnętrza. W ramach projektu zaproponowano strategię promocyjną oraz działania edukacyjne, do których zaliczyć możemy koncerty oraz warsztaty kierowane do odbiorców w różnej kategorii wiekowej.

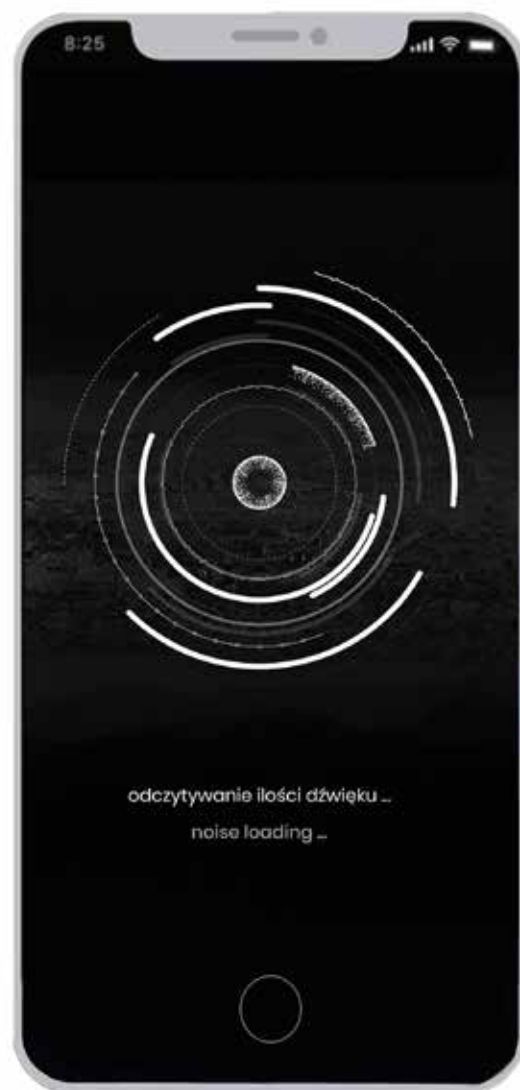
Tworzenie brzmień

Dźwięki a architektura

Izolacja nadmiaru brzmień

Strefa wejścia - budowanie świadomości istnienia
pejzażu dźwiękowego

Hello ME

Darya Trush

promotor:

**dr hab. Tomasz Kalitko, prof. UAP,
Wydział Malarstwa i Rysunku
II Katedra Malarstwa**

Hello ME to projekt artystyczny, który przedstawia mojego awatara, stworzonego w aplikacji ZEPETO. Mój awatar bada rzeczywistość wokół siebie, nawiązuje relacje z widzem, niejako stanowi sam o sobie, a w końcu wędruje pomiędzy światem cyfrowym i realnym. Przekroczył też początkową rolę mojego portretowego odwzorowania, by stać się czymś autonomicznym.

Malując obrazy skupiałam się na głębi emocji mojej żywej, wirtualnej postaci-reprezentacji, na jej mimice i gestach. Green screen pozwala skoncentrować się na awatarze, jednocześnie pozostając symbolem potencjalności wydarzeń i narracji. Seria moich prac stanowi dążenie do zrozumienia istoty związku człowieka i awatara, a także własnej osobowości i cielesności w kulturze cyfrowej.

Hello ME

Darya Trush

supervisor:

**dr hab. Tomasz Kalitko, UAP Professor
Faculty of Painting and Drawing
II Department of Painting**

Hello ME is an art project that shows my avatar, created in the ZEPETO application. My avatar explores the surrounding reality, establishes relationships with the viewers, somehow constitutes itself and finally wanders between the digital and real worlds. It has also gone beyond the original role of my portrait representation to become autonomous.

While painting these pictures, I focused on the depth of emotions of my living, virtual character-representation, its facial expressions and gestures. The green screen makes it possible to focus on the avatar, which

remaining a symbol of the potential character of events and narratives. The series of my works is an attempt to understand the essence of the relationship between a human being and an avatar, as well as my own personality and corporeality in digital culture.

Obnażenia wewnętrzne

Anna Walter

promotor:

dr hab. Marta Smolińska, prof. UAP
Wydział Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa
Katedra Historii Sztuki i Filozofii.

Autoagresja to problem przemilczany społecznie i nietolerowany kulturowo, mimo tego, że dotyka coraz większej liczby kobiet. Ten okrutny spektakl fizycznego okaleczania odgrywany jest wstydliwie i po cichu; najczęściej samotnie, w domowym zaciszu. Próbuąc sobie poradzić z emocjonalnym napięciem, autoagresorki wykazują destruktywne, kompulsywne zachowania, takie jak samookaleczenia, bezwiedne wyrwanie włosów, głodówki czy sztucznie prowokowane torsje. Wystawa „Obnażenia wewnętrzne” stara się oddać za pomocą swojej struktury wieczne powroty do zmagania z samym sobą. Zaprasza odbiorców do najbardziej intymnej z przestrzeni wystawienniczych – prywatnego mieszkania, gdzie artystki wyjawiają najwstydliwsze z kobiecych emocji.

Inner Exposures

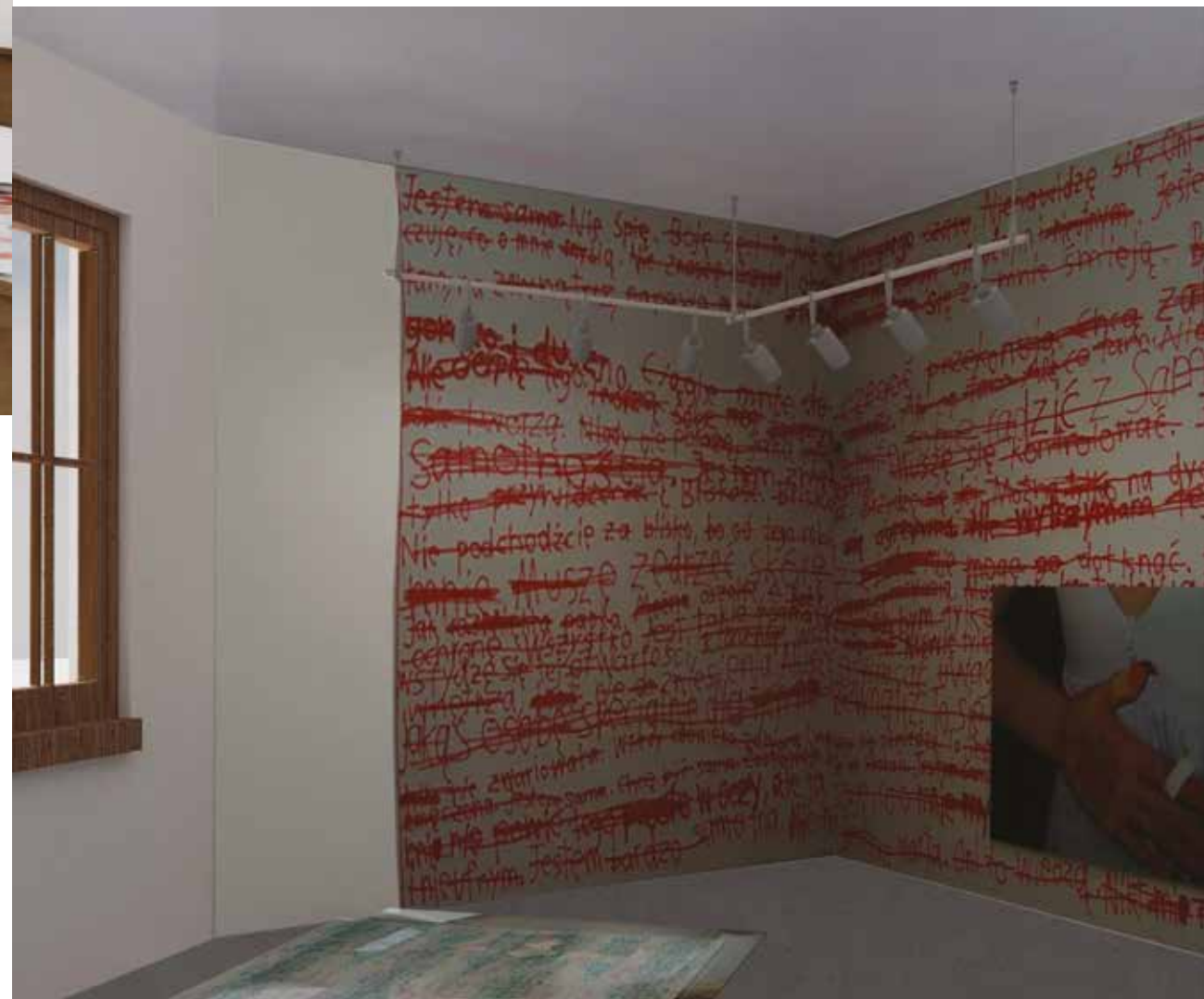
Anna Walter

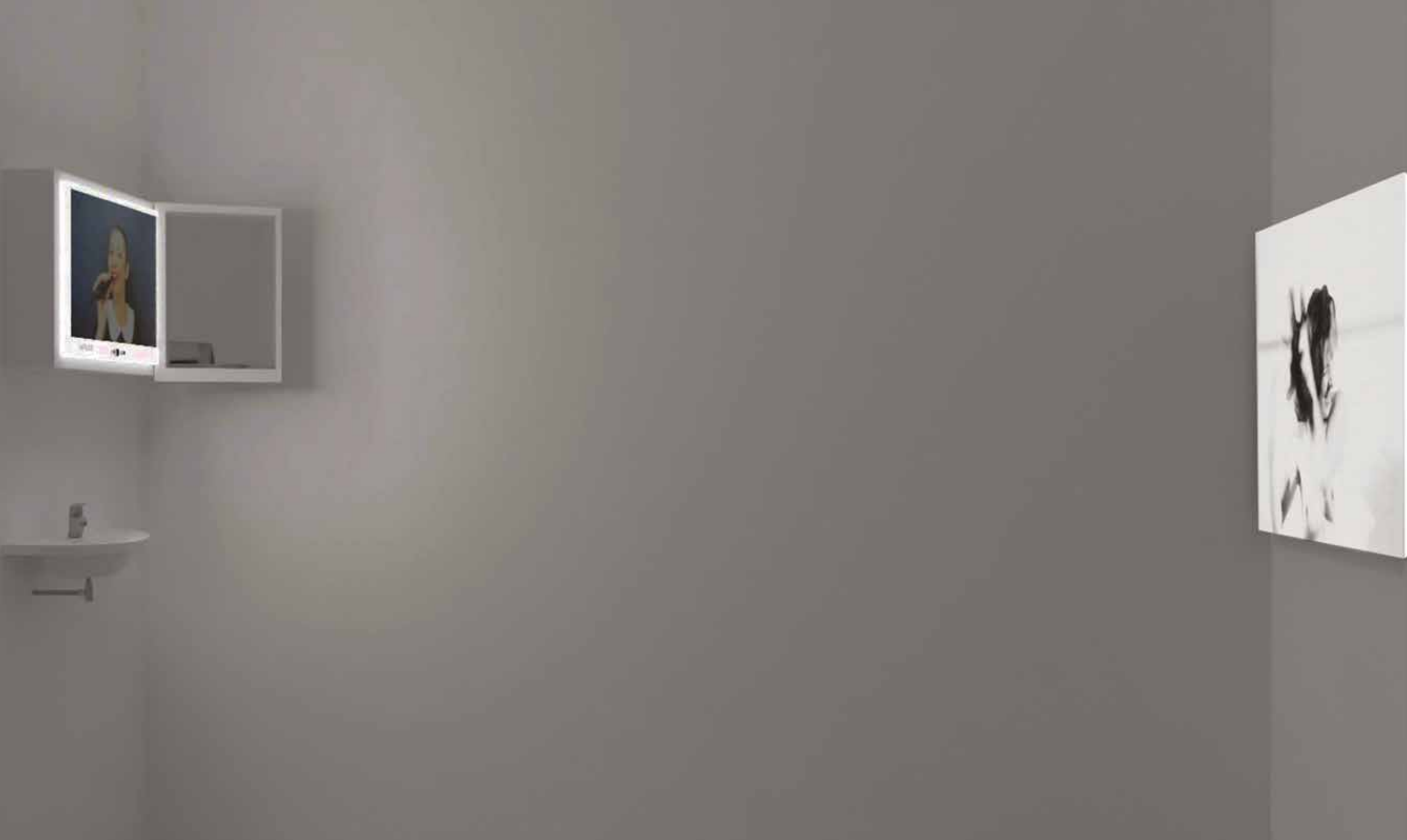
supervisor:

**dr hab. Marta Smolińska, UAP Professor
Faculty of Art Education and Curator Studies
Department of History of Art and Philosophy**

Self-abuse is a publicly undiscussed and culturally unaccepted problem, although it affects more and more women. This cruel spectacle of physical mutilation is played out shamefully and quietly; most often in loneliness, at home. When trying to deal with emotional tension, self-abusing women exhibit destructive, compulsive behaviours such as self-mutilation, involuntary hair pulling, starvation and artificially provoked vomiting. The exhibition Inner Exposures tries to convey with its structure the eternal return to the struggle with oneself. It invites viewers to the most intimate exhibition space – a private apartment, where the artists reveal the most shameful

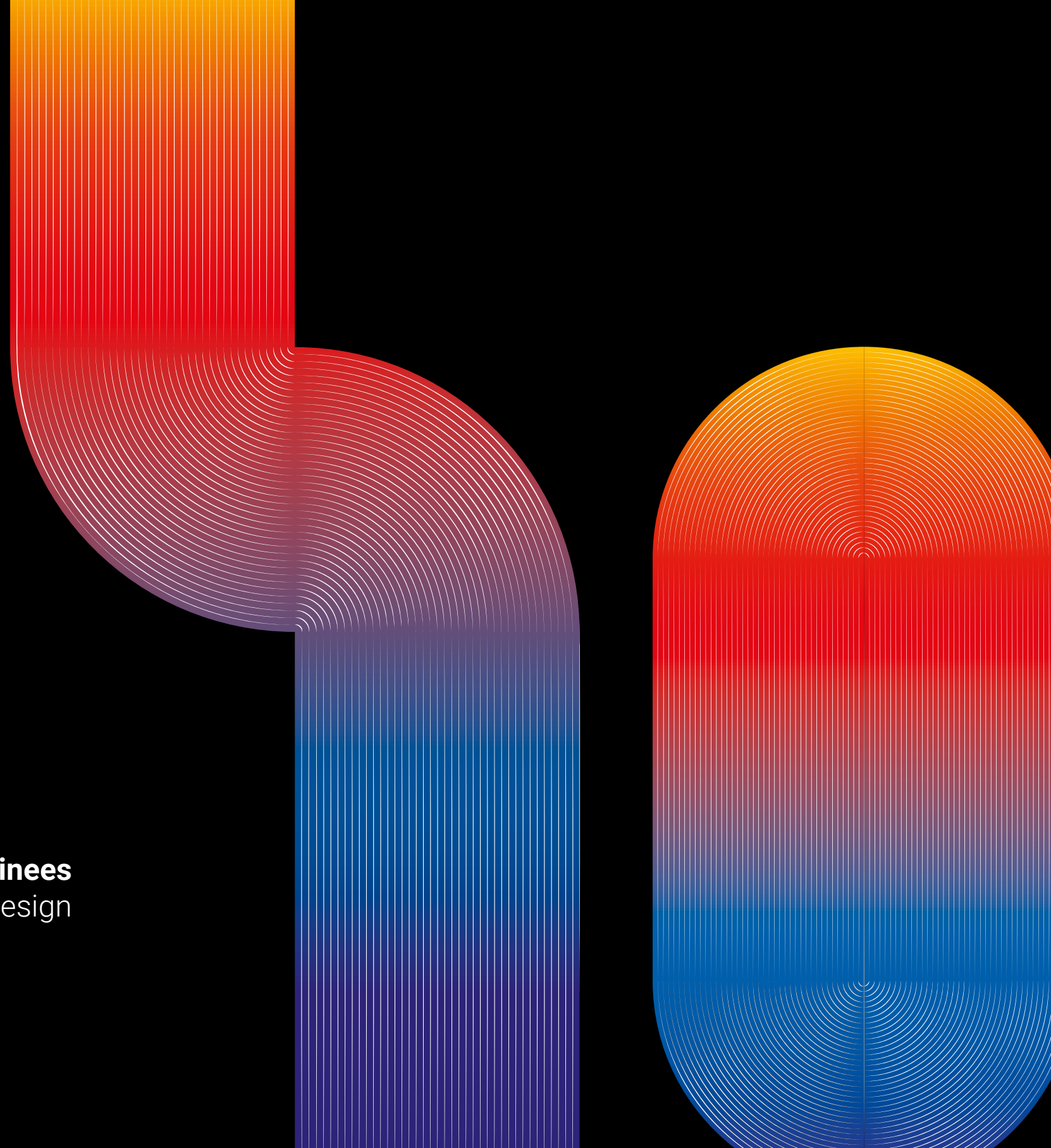

Nominowani

dziedzina projektowa

Nominees
The Field of Design

Integracja międzypokoleniowa.
Projektowanie wspólnej aktywności
dla osób starszych i dzieci w wieku
przedszkolnym.

Magdalena Bojko-Michalak

promotor:
dr Magdalena Grenda, ad.
Wydział Architektury i Wzornictwa
Katedra Designu

Obserwacja czteropokoleniowej rodziny była inspiracją do stworzenia zabawy, która będzie integrować pokolenia i zachęcać najstarszych do aktywności umysłowej, a najmłodszych wspierać w rozwoju. Gra Totemy składa się z drewnianych klocków, angażujących dzieci do konstrukcyjnych poszukiwań oraz logicznej gry dla seniorów, zaprojektowanej z myślą o codziennych ćwiczeniach umysłowych, a także spotkaniach towarzyskich. Dodatkowo każdy element gry może zostać wykorzystany do ponadpokoleniowej zabawy, aby wspólnie, dzieci i seniorzy mogli tworzyć tytułowe totemy. Gra zachęca seniorów do wkroczenia w świat dziecięcej wyobraźni, a dzieciom pomaga budować ważną dla nich relację z dziadkami.

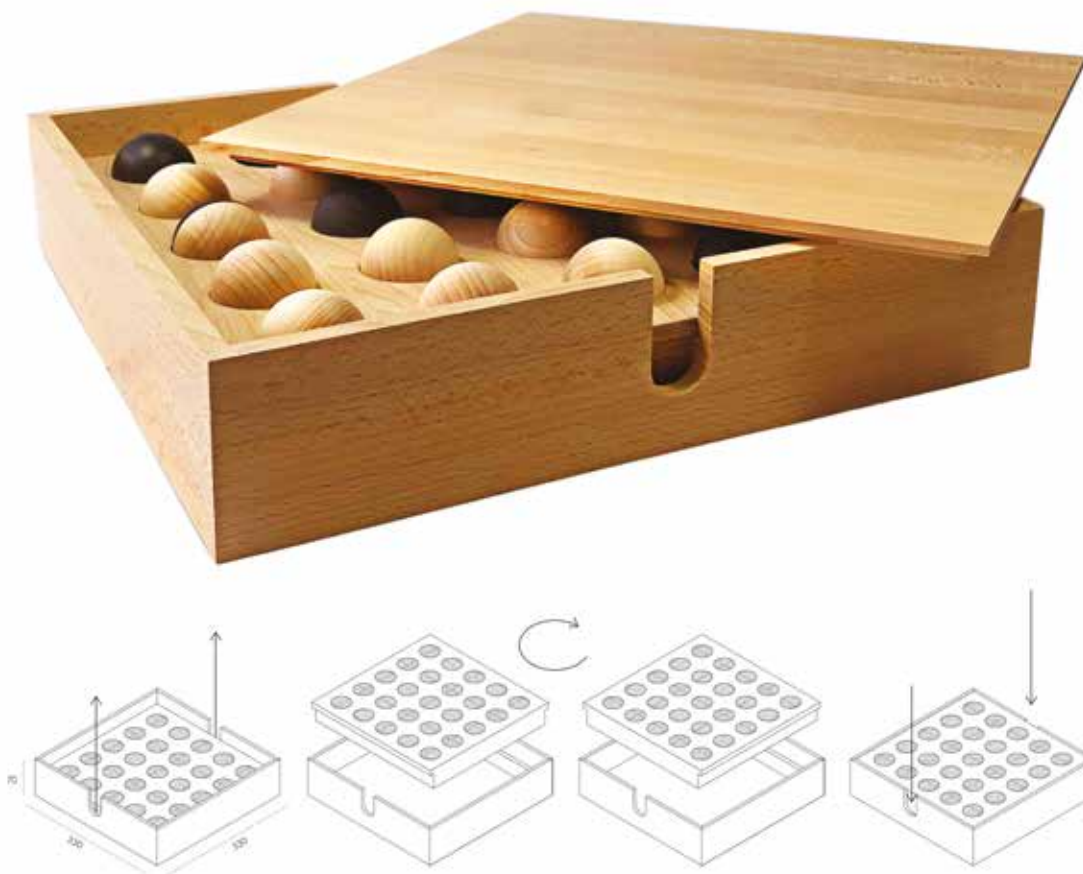
Intergenerational Integration: Designing a Joint Activity for the Elderly and Preschool Children

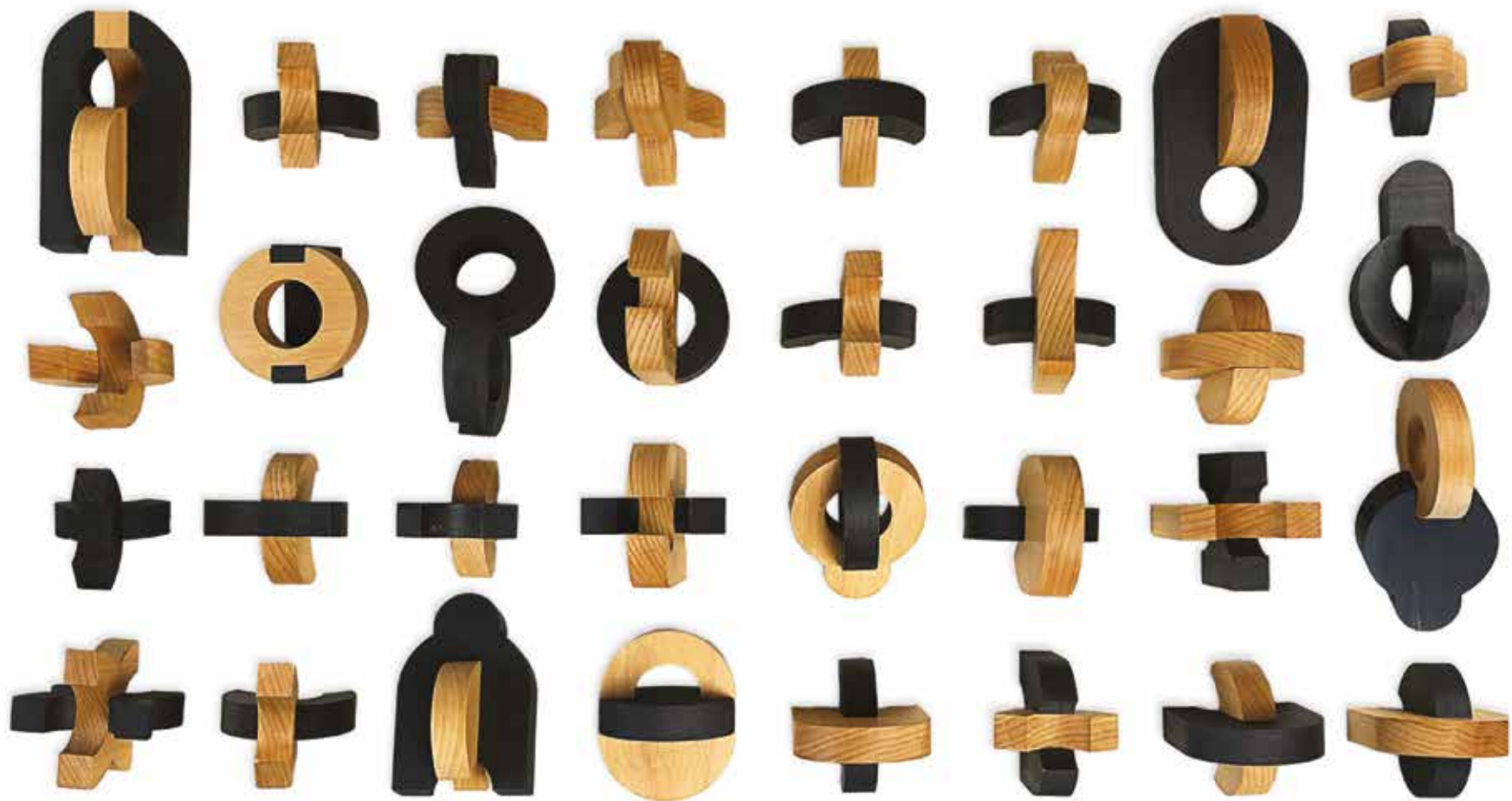
Magdalena Bojko-Michalak

supervisor:
dr Magdalena Grenda, ad.
Faculty of Architecture and Design
Department of Design

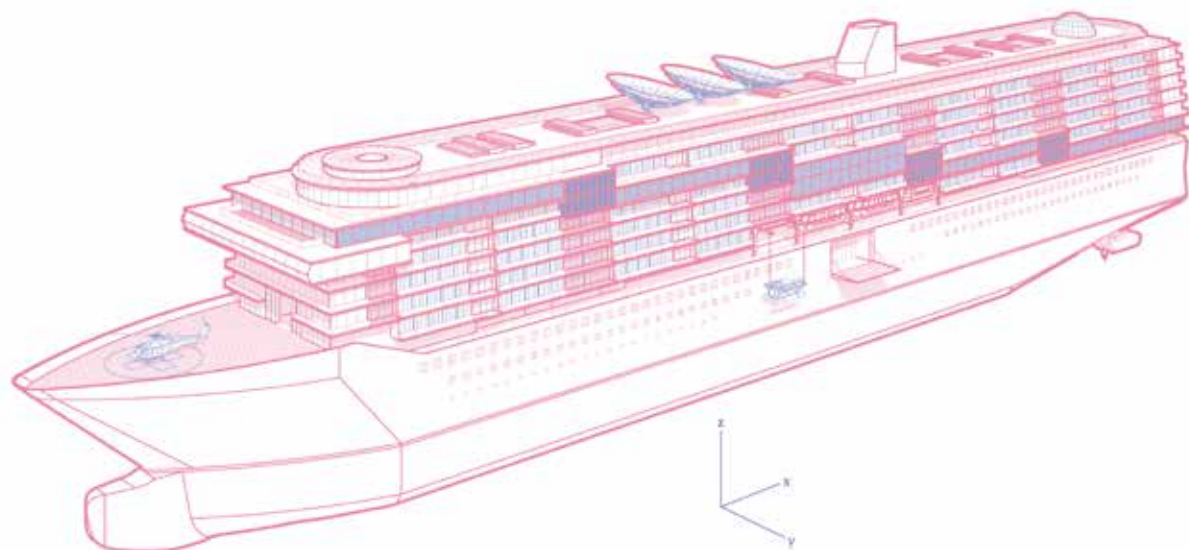
The observation of a four-generation family was an inspiration to create a game integrating the generations, encouraging the elderly to engage in mental activity and supporting the young ones in their development. The game Totems consists of wooden blocks that engage children in constructive searching and seniors in a logical game, designed for everyday mental exercises and social meetings. Moreover, each element of the game can be used by both children and seniors, who can create the title totems together. The game encourages seniors to enter the world of children's imaginations,

and helps children build an important relationship with their grandparents.

Grand Tour – Pływający Uniwersytet. Nowa forma kampusu uniwersyteckiego.

Paweł Furmanowski

promotor:

mgr inż. arch. Andrzej Kurzawski
Wydział Architektury i Wzornictwa
Katedra Architektury i Urbanistyki

Rewolucja technologiczna i idące z nią dynamiczne zmiany w komunikowaniu się i dostępie do wiedzy składają do poszukiwania alternatywnych modeli edukacji. Projekt pływającego uniwersytetu, mieszczącego się na przebudowanym statku wycieczkowym, jest próbą odpowiedzi na pytanie, jak architektura może wspomagać edukację. Uczelnia nieustannie podąża za najważniejszymi wydarzeniami i miejscami, umożliwiając doświadczenie i badanie świata w jego autentycznej formie. To właśnie doświadczenia mają być tym, co najpełniej będzie kształtować młodego człowieka na świadomego obywatela globalnej wioski.

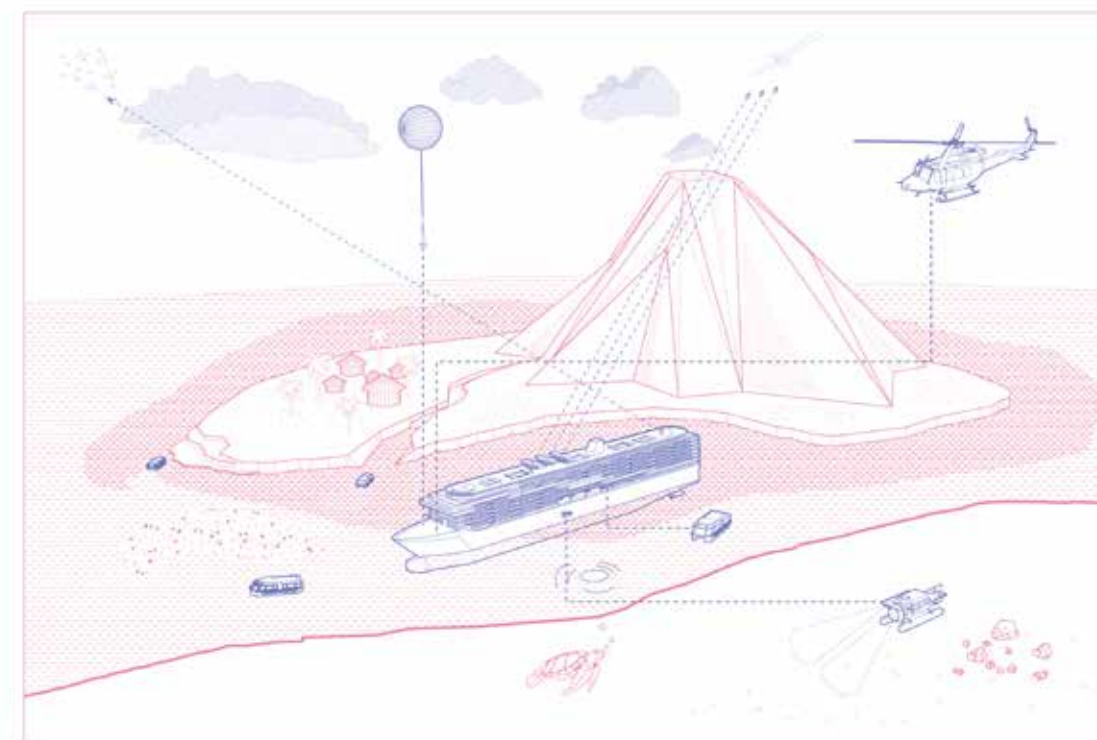
Grand Tour – A Floating University: A New Form of the University Campus

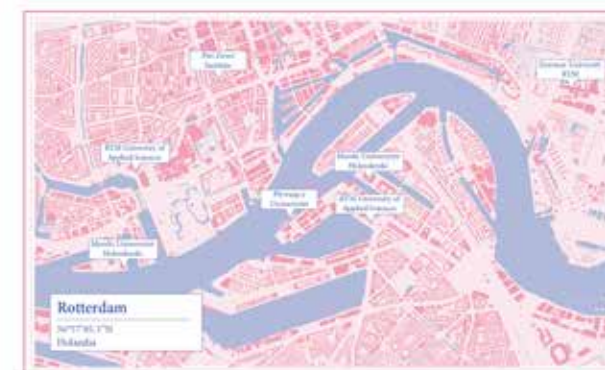
Paweł Furmanowski

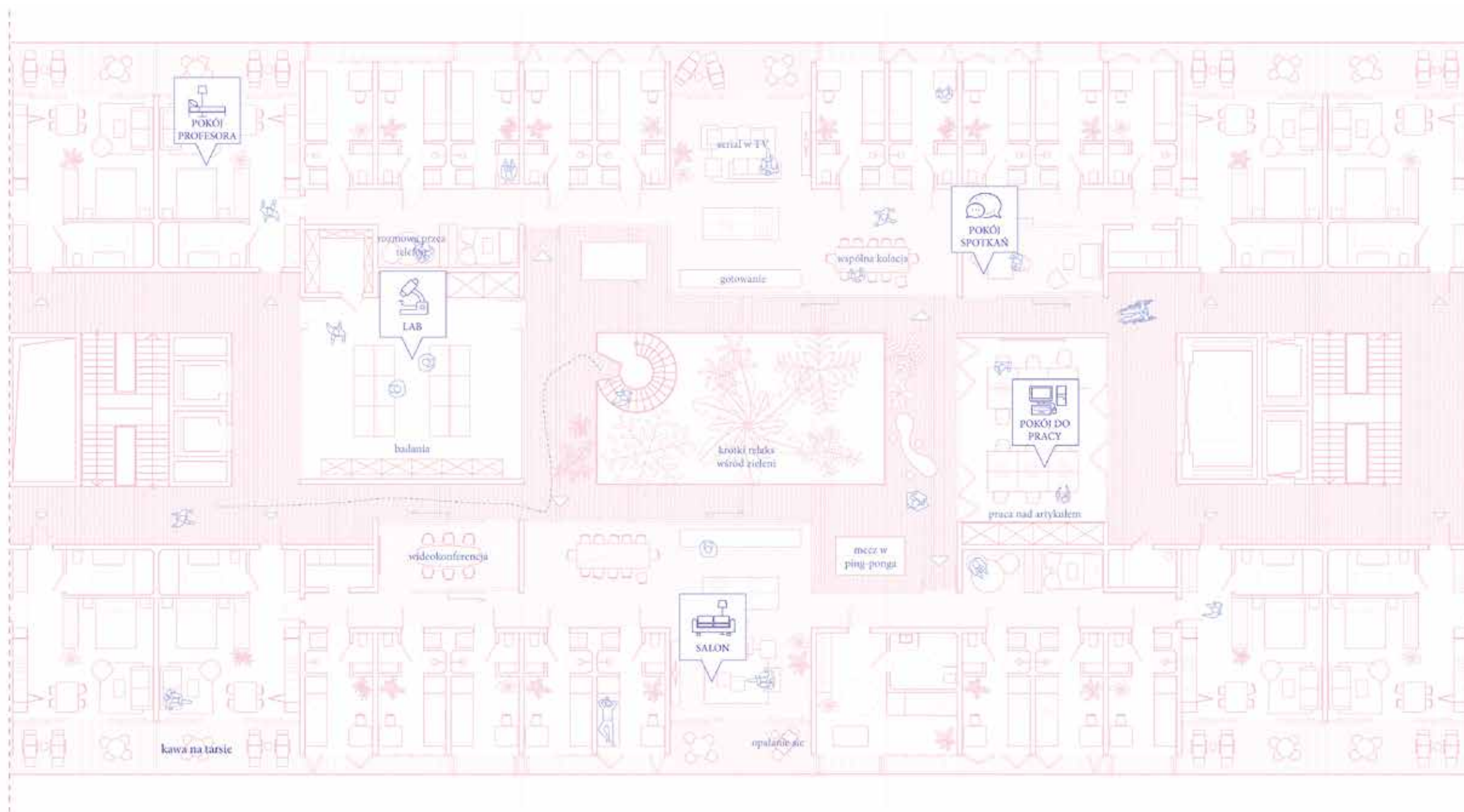
supervisor:

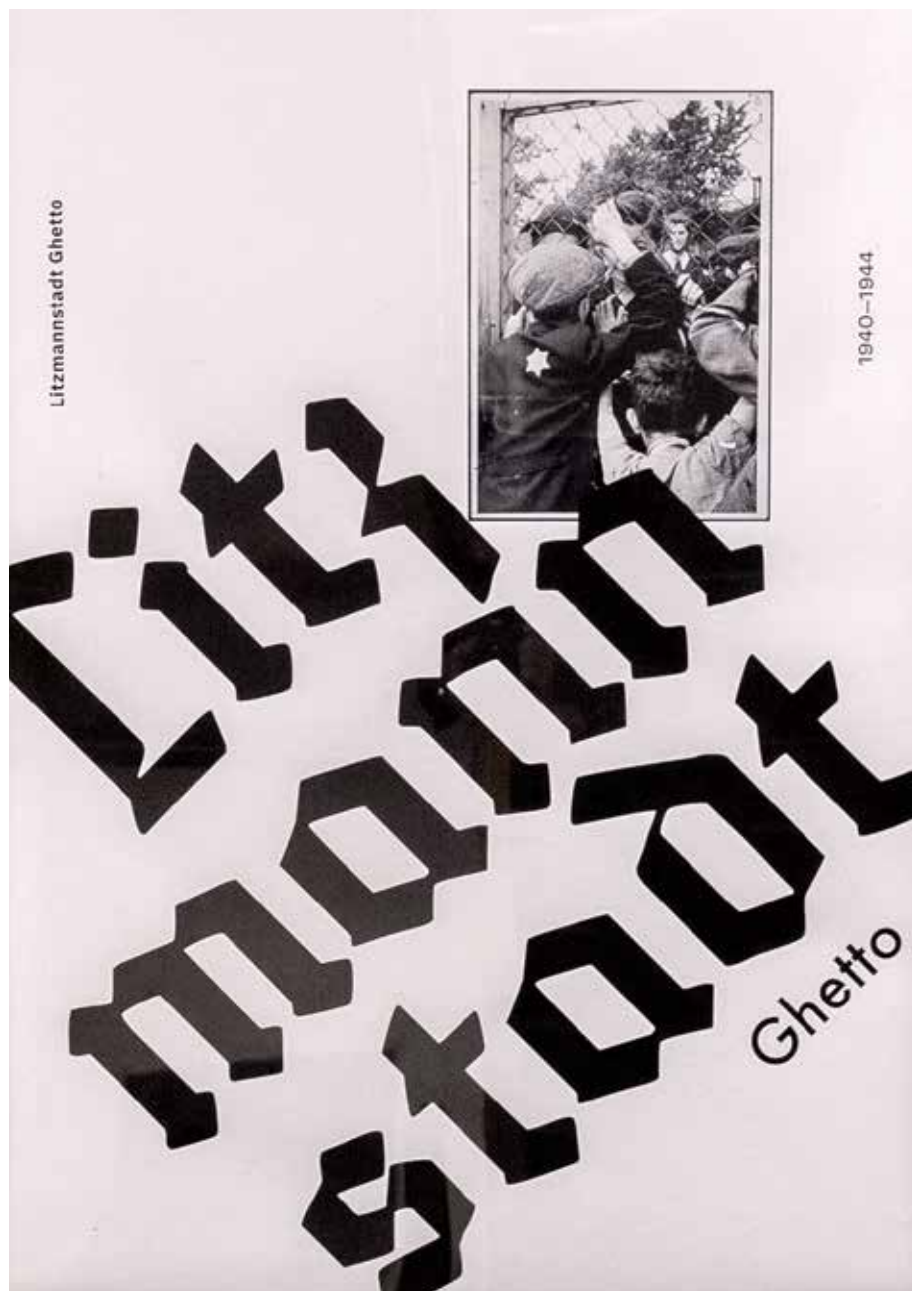
mgr inż. arch. Andrzej Kurzawski
Faculty of Architecture and Design
Department of Architecture and Urban Planning

The technological revolution and the resulting dynamic changes in communication and access to knowledge encourage the search for alternative models of education. The project of a floating university, located on a reconstructed cruise ship, is an attempt to answer the question of how architecture can support education. The university constantly follows the most important events and places, allowing students to experience and study the world in its authentic form. Experiences are meant to most fully turn a young person into a conscious citizen of the global village.

„Kulmhof” projekt książki
upamiętniającej Ofiary pierwszego
nazistowskiego obozu zagłady
w Chełmnie nad Nerem

Piotr Kacprzak

promotor:

dr Marcin Markowski

Wydział Grafiki i Komunikacji Wizualnej

Katedra Komunikacji Wizualnej

Praca nad tym projektem trwała od pomysłu do realizacji ponad dwa lata. W całości pomysł i struktura książki zbudowana jest na podstawie własnych badań i poszukiwań. Wcieliłem się przede wszystkim w rolę redaktora, a dopiero na drugim miejscu projektanta. W efekcie powstała książka opowiadająca historię obozu straceń Kulmhof w Chełmnie nad Nerem. Praca ta jest poświęcona także gettu łódzkiemu oraz mojej rodzinnej miejscowości Grabów, gdzie przed wojną żyło 60% Żydów. Większość materiałów w niej zawartych to teksty opisujące historię, ale przede wszystkim relacje naocznych świadków zagłady. W publikacji pojawia się wiele archiwalnych materiałów oraz autorskie fotografie miejsc

'Kulmhof': A Design of a Book Commemorating the Victims of the First Nazi Death Camp in Chełmno on the Ner

Piotr Kacprzak

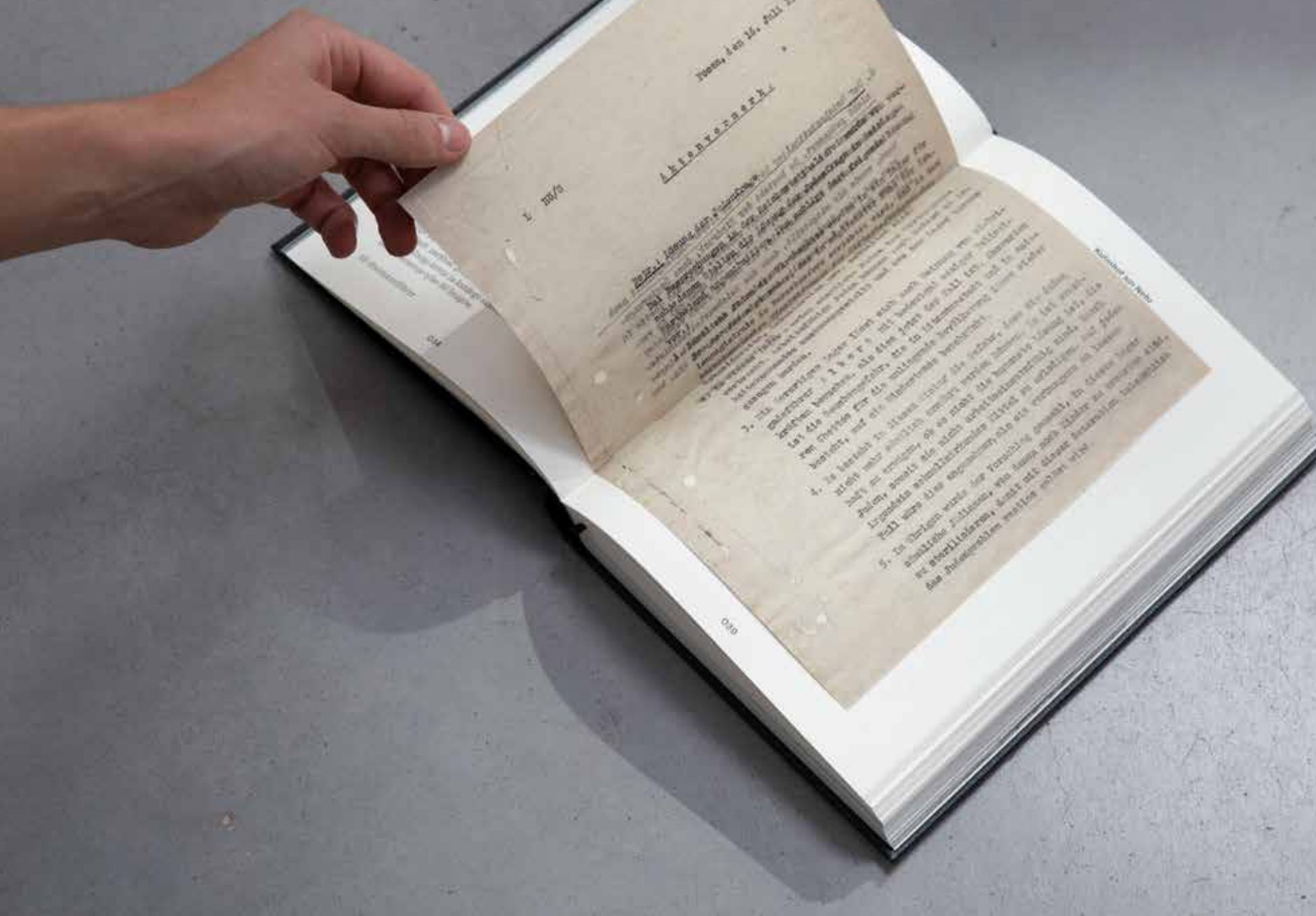
supervisor:
**dr Marcin Markowski, ad.
Faculty of Graphic Arts and Visual Communication
Department of Visual Communication**

It took over two years from the idea of the book design to its implementation. The concept and structure of the book are based on my own research and investigation. I have played the role of the editor and then a designer. As a result, I have created a book that tells the story of the Kulmhof extermination camp in Chełmno on the Ner. This work is also devoted to the Łódź ghetto and my hometown of Grabów, where 60% of residents were Jews before the war. Most of the materials contained in the book are texts describing the history, but most of all the eyewitness accounts of the extermination.

The publication includes many archival materials and original photographs of places related to the Jewish community. The book is divided into three chapters, each of them devoted to the above-mentioned places. The testament of the last prisoners of the extermination camp in Chełmno on the Ner was a great motivation to create this work.

związanych ze społecznością żydowską. Całość dzieli się na trzy rozdziały, a każdy z nich poświęcam wyżej wymienionym miejscom. Ogromną motywację do stworzenia tej pracy stanowił testament ostatnich więźniów obozu straceń w Chełmnie nad Nerem.

Kobiece wyprawy w Himalaje – grafika kinetyczna jako nośnik informacji

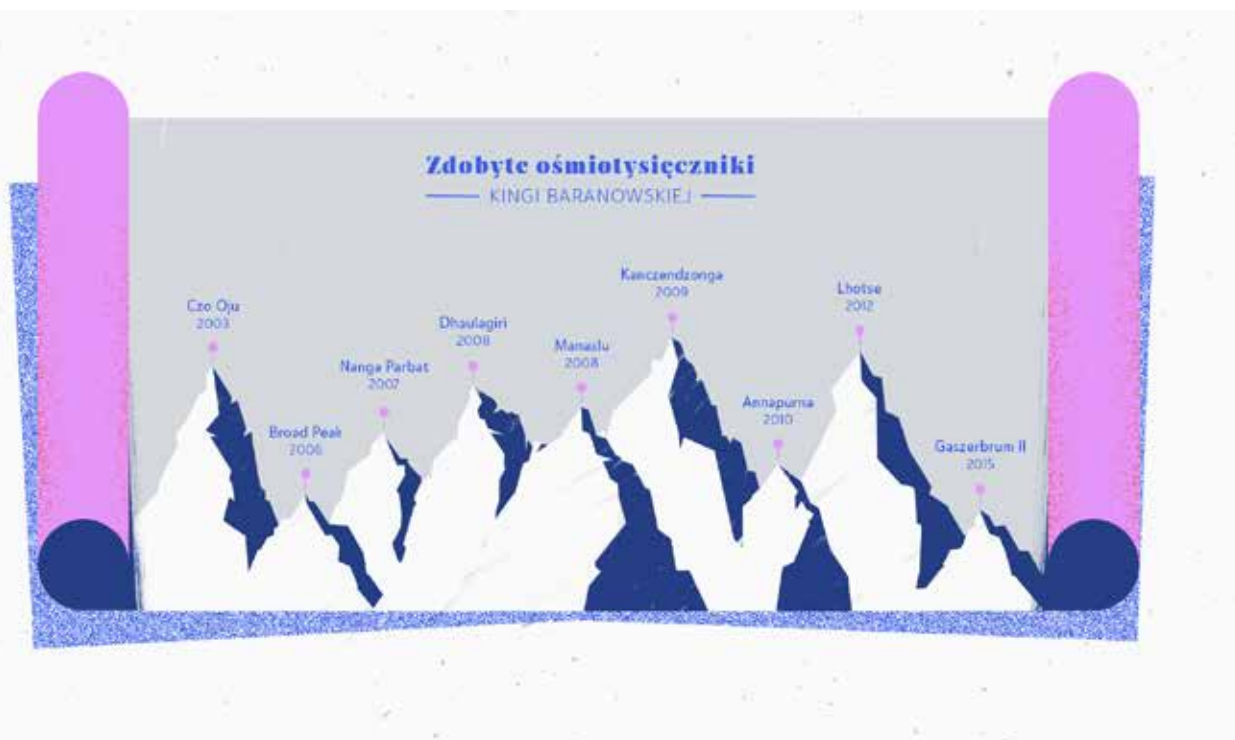
Martyna Kasycz

promotor:

dr Mateusz Kokot

Wydział Grafiki i Komunikacji Wizualnej

Katedra Komunikacji Wizualnej

Animacja śledzi poczynania niesamowitych kobiecych postaci, które mimo przeciwności wynikających z kontekstu społeczno-obyczajowego, już od przełomu XIX i XX wieku zaczęły sięgać po najwyższe górskie szczyty. W pracy zostały przedstawione inspirujące osiągnięcia polskich i zagranicznych himalaistek. Są one dowodem, że w ekstremalnych warunkach liczy się nie płeć, lecz siła charakteru. Projekt poprzez infografiki, ilustracje oraz narrację lektorską ma na celu przekazać jak na przestrzeni lat zmieniało się znaczenie kobiecych wspinaczek.

Women's Trips to the Himalayas: Kinetic Graphics as an Information Carrier

Martyna Kasycz

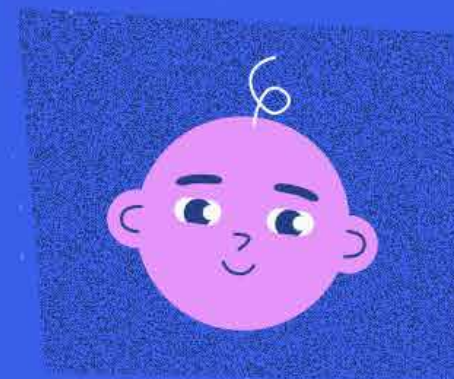
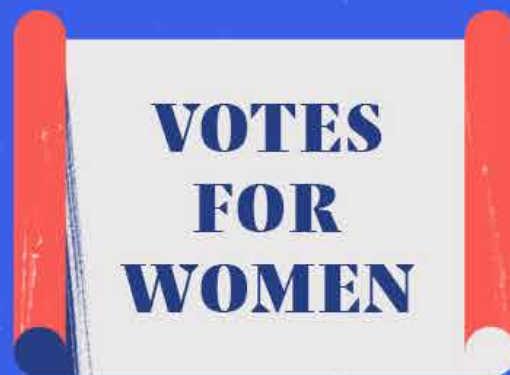
supervisor:

dr Mateusz Kokot

**Faculty of Graphic Arts and Visual Communication
Department of Visual Communication**

The animation follows the actions of amazing female characters, who started reaching the highest mountain peaks in the late 19th and early 20th centuries despite the adversities resulting from the social and moral context. The work presents inspiring achievements of Polish and foreign mountaineers. They prove that in extreme conditions, it is not gender but willpower that matters. The project uses infographics, illustrations and voice-over narration to show how the meaning of women's climbing has changed over the years.

2010

Edurne Pasaban

Marzenia o kwiatach i księżycu.
Japońska kultura shoujo – jako sposób
myślenia o projektowaniu na
przykładzie polskich kamienic

Daria Kostaniak

promotor:

dr hab. Sławoj Dreszer, prof. UAP
Wydział Architektury i Wzornictwa
Katedra Bioniki i Krajobrazu

Kultura shoujo zrodziła się na przełomie XIX i XX wieku, w związku z utworzeniem szkół średnich dla Japonek. Była początkiem globalnej popkultury celującej w dorastające dziewczęta. Objawia się poprzez komiksy, powieści, muzykę, gry, modę i wzornictwo. Wytwory tej kultury charakteryzują się priorytyzacją emocji, uczuć, nastrojowością, estetyzacją codziennego życia. Głównym celem shoujo jest ucieczka od oczekiwań społeczeństwa wobec kobiet, do idealnego, wysnionego świata marzeń. W tej pracy kultura shoujo została scharakteryzowana i opisana głównie na podstawie historii komiksów shoujo.

Dreams of Flowers and the Moon: The Japanese Shōjo Culture as a Way of Thinking about Design Using the Example of Polish Tenement Houses

Daria Kostaniak

supervisor:

**dr hab. Sławoj Dreszer, UAP Professor
Faculty of Architecture and Design
Department of Bionics and Landscape Design**

The Shōjo culture was born in the late 19th and early 20th centuries in connection with the creation of secondary schools for Japanese girls. It was the beginning of a global pop culture targeting adolescent girls. It manifests itself through comics, novels, music, games, fashion and design. The products of this culture are characterised by prioritisation of emotions, feelings, moods, and the aestheticisation of everyday life. The main goal of Shōjo is to escape from society's expectations towards women into an ideal, dream world. In this work, the Shōjo

culture has been characterised and described primarily based on the history of Shōjo comics.

'The Absence of Spring': Stage Design for a Dance Theatre Performance Based on Igor Stravinsky's 'The Rite of Spring'

Natalia Krynicka

supervisor:

**dr hab. Piotr Tetlak, UAP Professor
Faculty of Interior and Stage Design
Department of Stage Design**

As a result of the reinterpretation of 'The Rite of Spring' by Igor Stravinsky, the performance of the dance theatre 'Bezwiośnie' [The Absence of Spring] has been created, the main theme of which is the relationship between man and the Earth. When designing the scenery and preparing the project with other artists, we tried to focus on how the relationship between man and nature is shaped and what image of this relationship each of us has.

The object designed by me, which is not only a stage design, but also a prop, becomes a protagonist of the

play almost on a par with the actors. It is made of 32 triangles made of plywood, tied with a jute rope. The wood and jute rope are natural, fully biodegradable materials. All elements can be reused in a completely new way, should the stage design no longer fulfil its function. Moreover, the natural colours that harmonise with the colour of the actors' bodies help to express the union of man with nature.

An important aspect is the possibility of modifying and changing the function of the object during

to tworzywa naturalne, w pełni biodegradowalne. Wszystkie elementy mogą być powtórnie wykorzystane w zupełnie nowy sposób, jeśli scenografia przestanie pełnić swoją funkcję. Ponadto naturalna kolorystyka współgrająca z kolorem ciała aktorów pomaga wyrazić zjednoczenie człowieka z naturą. Ważnym aspektem jest możliwości modyfikacji i zmiany funkcji obiektu w trakcie spektaklu, co pozwala pokazać gamę emocji, jakie pojawiają się w kontakcie człowieka z naturą. Chciałam, żeby zaprojektowana przeze mnie scenografia pozwalała tancerzom na ogrywanie jej w sposób sprawiający, że ona sama również staje się ważnym bohaterem spektaklu.

Ciężar wykonanych ze sklejki trójkątów sprawia, że wkładany w ich poruszanie wysiłek jest prawdziwy, co w połączeniu z dźwiękiem obijającego się o drewno drewna, przebijającym się przez muzykę, przywodzi na myśl zmaganie człowieka walczącego z siłami natury.

the performance, making it possible to show the range of emotions that arise in man's contact with nature. My intention is that the dancers play the scenery in a way that makes it also become an important protagonist of the performance.

The weight of the plywood triangles makes the effort put into moving them real. When combined with the sound of wood bumping against wood, which breaks through the music, it brings to mind the struggle of man with the forces of nature.

ONEBAG. Życie produktu w obliczu konsumpcjonizmu.

Aleksandra Krystosiak

promotor:

dr hab. Łukasz Stawarski prof. UAP
Wydział Architektury i Wzornictwa
Katedra Designu

Projekt ONEBAG był pretekstem do zwrócenia uwagi na problem konsumpcjonizmu. Jako społeczeństwo musimy nauczyć się na nowo szacunku do otaczających nas przedmiotów, mając na uwadze przede wszystkim przyszłe pokolenia. Powinniśmy zacząć od zmiany nawyków i podejścia do przedmiotów, którymi się otaczamy. Uniwersalny bagaż codzienny jest próbą stworzenia ponadczasowego produktu. Zaprojektowane złączki pozwalają na rozłożenie bagażu na poszczególne elementy w celu przeprowadzania bieżących konserwacji, które mają prowadzić do maksymalnego wydłużenia życia produktu oraz usprawnić procesy recyklingu.

ONEBAG: Product Life in the Face of Consumerism

Aleksandra Krystosiak

supervisor:

**dr hab. Łukasz Stawarski, UAP Professor
Faculty of Architecture and Design
Department of Design**

The project entitled ONEBAG draws attention to the problem of consumerism. As a society, we must learn anew to respect the objects around us, bearing in mind primarily future generations. We should start by changing our habits and approach to the objects with which we surround ourselves. The universal everyday luggage is an attempt to create a timeless product. The designed connectors allow dismantling the luggage into individual elements in order to carry out maintenance works to maximally extend the product life and improve recycling processes.

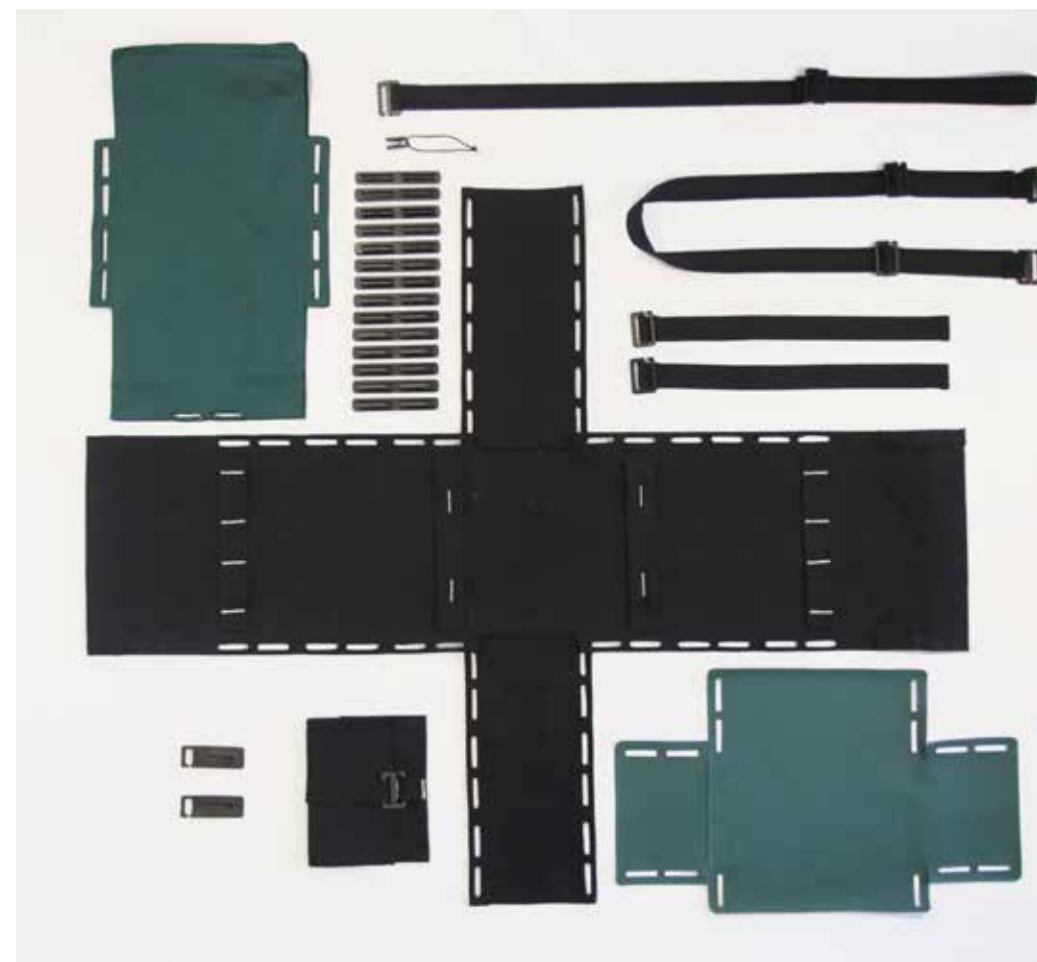

230

Aleksandra Krystosiak

ONEBAG

231

Aleksandra Krystosiak

ONEBAG

Obiekty tworzące przestrzeń do komunikacji i dialogu na temat społecznego zagrożenia jakie niesie depresja

Jana Machowiak

promotor:

dr hab. Mateusz Wróblewski, prof. UAP
Wydział Architektury i Wzornictwa
Katedra Projektowania Mebla

Czy design może pomóc w osobistym i społecznym zrozumieniu depresji? Poznając bliżej jej symptomy, możemy próbować zobaczyć co sygnalizują, ale również otworzyć się na inną rzeczywistość drugiej osoby. W odpowiedzi na pytanie zaprojektowałam 5 obiektów-symptomów depresji, w postaci jej najbliższych odbiorców – przedmiotów codziennych. W oparciu o własne doświadczenie, obiekty odzwierciedlają:

1. Uporczywe odczucia cielesne
2. Zaburzenia funkcji poznawczych
3. Derealizację /depersonalizację
4. Ruminacje
5. Zależność

Objects Creating a Space for Communication and Dialogue on the Social Dangers of Depression

Jana Machowiak

supervisor:

**dr hab. Mateusz Wróblewski, UAP Professor
Faculty of Architecture and Design
Department of Furniture Design**

Can design help with personal and social understanding of depression? By getting to know its symptoms better, we can try to see what they herald and also open ourselves to a different reality of another person. To answer the question, I have designed five objects – symptoms of depression in the form of its closest recipients – everyday objects. Based on my own experience, the objects reflect:

1. Persistent body sensations
2. Cognitive dysfunctions
3. Derealisation
depersonalisation
4. Ruminations

5. Dependency

Depression is sometimes invisible, which is why most of the objects have been designed so that the first impression is different than the one revealed during the interaction with the user.

Depresja bywa niewidoczna, dlatego większość obiektów została zaprojektowana tak, aby pierwsze wrażenie było inne niż to, które ujawni się w podczas interakcji z użytkownikiem.

238

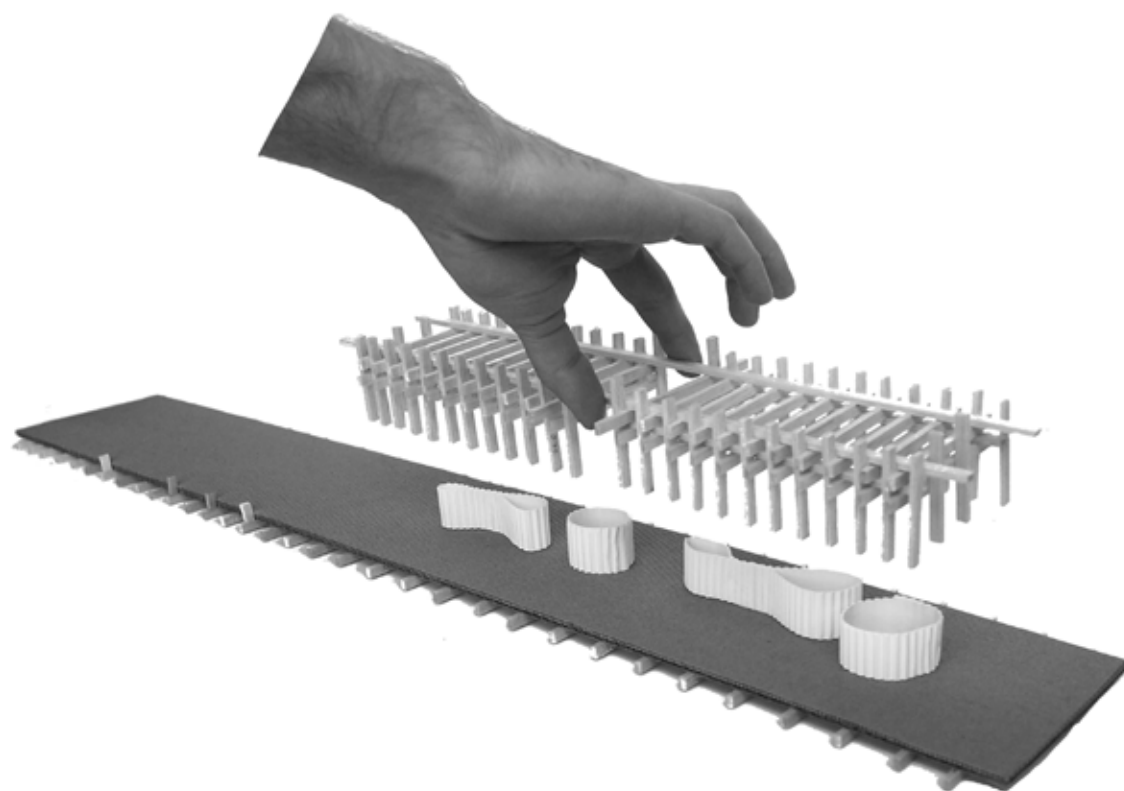
Jana Machowiak

Objects Creating
a Space for
Communication and
Dialogue on the Social
Dangers of Depression

239

Jana Machowiak

Obiekty tworzące przestrzeń
do komunikacji i dialogu na
temat społecznego zagrożenia
jakie niesie depresja

Projekt szlaku turystyki angażującej wzdłuż Kanału Mazurskiego

Alicja Maculewicz

promotor:

dr hab. inż. arch. Elżbieta Raszeja, prof. UAP
Wydział Architektury i Wzornictwa
Katedra Architektury

Szlak turystyki angażującej wzdłuż Kanału Mazurskiego odpowiada na kwestię nieciągłości kulturowej na terenach dawnych Prus Wschodnich, której symbolem jest nieciągłość objętego projektem, nieukończonego Kanału. Za pomocą form architektury narracyjnej nawiązujących do ruin infrastruktury hydrotechnicznej Kanału, szlak wprowadza dzisiejszych odkrywców Mazur nie tylko w historię Kanału Mazurskiego, ale i w nieczytelną historię dzisiejszych Warmii i Mazur, w której zarówno Kanał jak i szlak wzdłuż niego są zaledwie migawką. „[...] nowe obiekty, podobnie jak infrastruktura Kanału, kiedyś poddadzą się sukcesji naturalnej. Jeśli nie zniszczy ich buldożer, zrobią to flora i fauna.”

Engaged Tourism Trail along the Masurian Canal

Alicja Maculewicz

supervisor:

**dr hab. inż. arch. Elżbieta Raszeja, UAP Professor
Faculty of Architecture and Design
Department of Architecture**

The Engaged Tourism Trail along the Masurian Canal addresses the issue of cultural discontinuity in the former East Prussia, symbolised by the discontinuity of the unfinished Canal considered in this project. Using forms of narrative architecture that correspond to the ruins of the Canal's water infrastructure, the Trail introduces today's explorers of Masuria not only into the history of the Masurian Canal, but also into the ambiguous history of today's Warmia and Masuria, in which both the Canal and the Trail along it are just a snapshot in time. '... New objects, just like the infrastructure of the Canal, will one day

succumb to natural succession. Unless a bulldozer destroys them, flora and fauna will.'

246

Alicja Maculewicz

Engaged Tourism Trail
along The Masurian Canal

247

Alicja Maculewicz

Projekt szlaku turystyki
angażującej wzdłuż Kanału
Mazurskiego

Kłobuk

Weronika Nowosad

promotor:

dr hab. Anna Regimowicz-Korytowska prof. UAP
Wydział Architektury Wnętrz i Scenografii
Katedra Ubioru

Projekt KŁOBUK jest poszukiwaniem własnej tożsamości związanej z regionem, z którego pochodzę, czyli Mazur. Największą inspiracją były dla mnie podania i baśnie, które powstały właśnie w tym miejscu. Z przeczytanych opowieści wybrałam te, które najbardziej zapadły mi w pamięć i zwizualizowałam je jako współczesne interpretacje wybranych przez mnie postaci. Tak też powstały: Królowa Kut, Księżniczka ze Stękin, Diabeł Boruta, Rybak znad Jeziora Dłużek, Noc Sierpniowa i Śmierć. Aby podkreślić cechy poszczególnych postaci zostały one sfotografowane w miejscach nawiązujących do ich historii.

Kłobuk

Weronika Nowosad

supervisor:

**dr hab. Anna Regimowicz-Korytowska, UAP Professor
Faculty of Interior and Stage Design
Department of Fashion Design**

In the project entitled Kłobuk (a Slavic protective house spirit), I search for my identity connected with Masuria, the region of my origin. My greatest inspiration was tales created in this place. Of the stories I have read, I have chosen those that I remember the most. I have visualised them as contemporary interpretations of selected characters. In this way, I have created the following: the Queen of Kutu, the Princess of Stękiń, Devil Boruta, Fisherman of the Dłużek Lake, August Night and Death. To emphasise the features of individual characters, I have photographed them in places related to their stories.

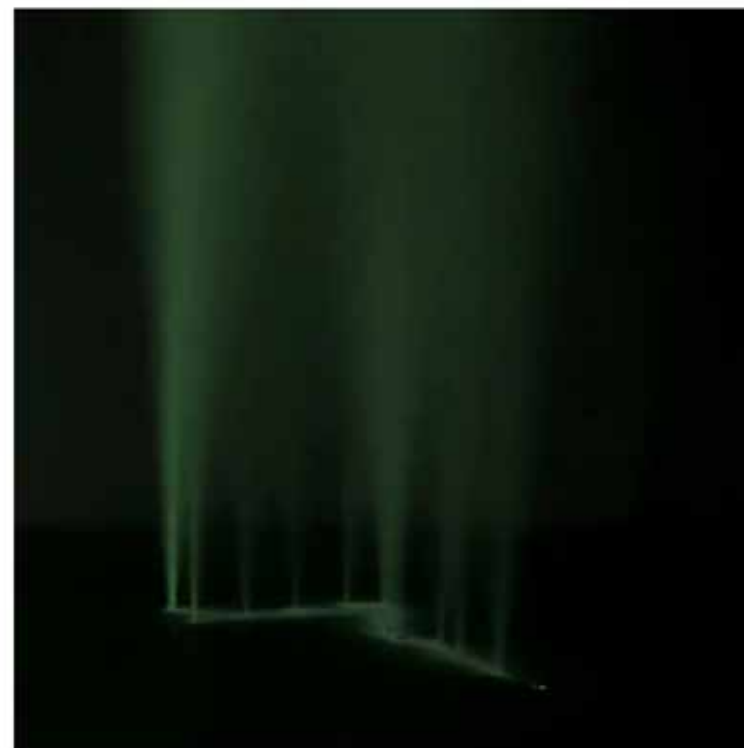
Dotykanie świata. Powietrze jako stymulator zmysłów w fizjoterapii i rehabilitacji.

Marika Stanisławska

promotor:

dr hab. Sławoj Dreszer, prof. UAP
Wydział Architektury i Wzornictwa
Katedra Bioniki i Krajobrazu

Praca magisterska jest wizją, nową koncepcją rozwiązania problemu związanego z dysfunkcjami zmysłów. Powietrze jako niewidzialna substancja w moim założeniu staje się stymulatorem zmysłów. Będąc w otwartej przestrzeni czujemy, jak wiatr opływa ciało, czujemy go na policzkach i wyobrażamy jak zarysowuje niewidzialny rysunek na skórze. Ta niewidzialna materialność pobudza receptory czuciowe. Dotyk oparty jest na doświadczeniu i reaktywności. Terapia dotykowa strumieniem powietrza pozwoli na integrację z ciałem i światem. Moc terapeutyczna dostarczy kontrolowaną ilość bodźców sensorycznych, w szczególności dotykowych oraz dostarczy informacji wynikających z sytuacji otoczenia.

Oczyszczenie – projekt struktury sensoryczno-deprywacyjnej

Joanna Targowicz

promotor:

dr hab. Maciej Basałygo, prof. UAP
Wydział Architektury Wnętrz i Scenografii
Katedra Architektury Wnętrz

Praca jest studium drogi w jej symbolicznym znaczeniu. Jej sercem jest projekt parametrycznej struktury zróżnicowanej formalnie i materiałowo, w której odbywa się proces oczyszczenia umysłu poprzez intensyfikację doznań zmysłowych. Projekt zlokalizowany jest w opuszczonej elektrowni węglowej w Charleroi w Belgii, dokładniej w jej chłodni kominowej. Komin, symbol przemijania, wieloletni emiter zanieczyszczeń, odzyskuje nowe życie mieszcząc w sobie strukturę “filtrującą”

Purification: A Design of a Sensory-Deprivation Structure

Joanna Targowicz

supervisor:

**dr hab. Maciej Basałygo, UAP Professor
Faculty of Interior and Stage Design
Department of Interior Design**

The work is a study of a path in its symbolic sense. Its heart is the design of a parametric structure, varied in terms of form and material, in which the process of purifying the mind takes place through the intensification of sensory experiences. The project is located in an abandoned coal-fired power plant in Charleroi, Belgium, more specifically in its cooling tower. The chimney, a symbol of passing and a long-term emitter of pollutants, regains its life thanks to a 'filtering' structure incorporated in it.

Zastosowanie zasad maszyn prostych
w projektowaniu mebla.

Maciej Tutak

promotor:

dr hab. Jacek Mikołajczak, prof. UAP
Wydział Architektury i Wzornictwa
Katedra Mebla

Celem projektu było stworzenie mebla prostego, którego złożenie zajmuje kilka chwil. Stół K-L-D powstał w oparciu o teorie maszyn prostych. Najważniejszymi elementami jest lina oraz dźwignia w kształcie okręgu. Za pomocą jej obrotu lina przechodząca przez nogi stołu zaczyna się skręcać, co powoduje jej stopniowe skracanie. Mechanizm ten sprawia, że stół staje się stabilny.

Applying the Principles of Simple Machines in Furniture Design

Maciej Tutak

supervisor:

**dr hab. Jacek Mikołajczak, UAP Professor
Faculty of Architecture and Design
Department of Furniture Design**

The aim of the project was to create a simple piece of furniture that takes a few moments to assemble. The K-L-D table has been created based on the theories of simple machines. The most important elements are a rope and a circular lever. As it rotates, the rope going through the legs of the table begins to twist, making it gradually shorten. This mechanism makes the table stable.

Między człowiekiem i ptakiem.

Barbora Vostalová

promotor:

dr hab. Anna Regimowicz-Korytowska prof. UAP
Wydział Architektury Wnętrz i Scenografii
Katedra Ubioru

Projekt Między człowiekiem i ptakiem odnosi się przede wszystkim do świata ptaków. Ptak, szczególnie kruk stał się główną inspiracją do rozważań teoretycznych, a następnie zaprojektowania pięciu ubiorów – kostiumów. Zajmowałam się szukaniem odpowiedzi na pytanie – Co dzieje się między człowiekiem i ptakiem? Jaka jest między nami relacja, co mamy wspólnego, jakie są różnice i kontrasty? Znaczące było, aby wynik mojego projektu był kreacją łączącą cechy ptaka i człowieka. Efektem poszukiwań jest Człowiek – Ptak, pewna hybryda, która się wyłoniła w różnych formach podczas badania.

Between Man and a Bird

Barbora Vostalová

supervisor:

**dr hab. Anna Regimowicz-Korytowska, UAP Professor
Faculty of Interior and Stage Design
Department of Fashion Design**

The diploma project entitled Between Man and a Bird relates primarily to the world of birds. A bird, especially a raven, has become the main inspiration for the theoretical considerations and then designing five outfits – costumes. I was looking for an answer to the question of what is happening between man and a bird. What is the relationship between us, what do we have in common and what are the differences and contrasts between us? It was significant for the result of my project to combine the features of a bird and a human being. The search has resulted in the Man-Bird, a certain hybrid that has emerged in various forms during the study.

286

Barbora Vostalová

Between Man and a Bird

287

Barbora Vostalová

Między człowiekiem
i ptakiem.

Konkurs im. prof. Alicji Kępińskiej na **najlepszą** pracę teoretyczną magisterską powstałą na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu

Konkurs skierowany jest do dyplomantów studiów magisterskich. Teoretyczne prace magisterskie zgłaszają do niego opiekunowie, promotorzy i recenzenci prac, po uzyskaniu zgody dyplomanta/ki. Konkurs składa się z dwóch etapów. Pierwszy polega na wyłonieniu dziesięciu najlepszych prac spośród zgłoszonych. W drugim etapie jury Konkursu wybiera najlepszą pracę. W uzasadnionych przypadkach jury przyznaje dodatkowo wyróżnienia albo decyduje jedynie o wyróżnieniu bez wyboru najlepszej pracy. Nagroda główna ma charakter finansowy. Wyróżnienia są nagrodą honorową. Nagrodzona praca jest również publikowana w formie artykułu w „Zeszytach Artystycznych”.

The Professor Alicja Kępińska Competition for the best theoretical master's thesis at the Magdalena **Abakanowicz** University of the Arts in Poznań (UAP)

The competition is for graduate students. Theoretical master's theses are submitted by the tutors, supervisors and reviewers of theses after obtaining the consent of the graduate students. The competition consists of two stages. The first involves selecting the ten best works from among those submitted. In the second stage, the competition jury selects the best thesis. The jury additionally awards distinctions in justified cases or may decide to only award a distinction without selecting the best thesis. The main prize is of a financial nature. Distinctions are honorary awards. The winning thesis is also published in the form

of an article in the journal **Zeszyty Artystyczne**.

The supervisors of the competition are Aleksandra Paradowska, PhD, and Marcin Szelaąg, PhD, from the Faculty of Art Education and Curatorial Studies.

In 2020, the 7th competition was held. Twenty-two master's theses were submitted. The jury composed of Professor Anna Kutaj–Markowska, PhD (University of Wrocław), Jakub Dąbrowski, PhD (Academy of Fine Arts in Warsaw) and Wojciech Szymański, PhD (University of Warsaw) awarded the main prize to Agnieszka Sukienniczak, MA, for her thesis

Opiekunami konkursu są dr Aleksandra Paradowska, ad. oraz dr Marcin Szelaąg, ad. z Wydziału Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa.

W roku 2020 odbyła się VII edycja Konkursu. Zgłoszono do niego 22 prace magisterskie. Jury w składzie prof. dr hab. Anna Kutaj – Markowska (Uniwersytet Wrocławski), dr Jakub Dąbrowski (Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie), dr Wojciech Szymański (Uniwersytet Warszawski) przyznało nagrodę główną mgr. Agnieszce Sukienniczak za pracę: „Sposoby kuratorowania architektury a pytanie o jej przyszłość. Strategie kuratorskie wystaw architektonicznych na podstawie wybranych ekspozycji zorganizowanych w Pawilonie Polskim na Biennale Architektury w Wenecji”, przygotowaną na Wydziale Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa pod kierunkiem dr hab. Marty Smolińskiej, prof. UAP. W ocenie jury: „Praca łączy w sobie akademicką, warsztatową sprawność z zaangażowaniem we współczesne problemy polityczno-ekonomiczne. [...] Krytyczny wymiar pracy przechodzi umiejętnie od mikroskali studium przypadków do skali makro i postuluje przebudowę myślenia, poprzez edukację społeczną (zwiększenie świadomości architektonicznej odbiorców) oraz zwrócenie szczególnej uwagi na relacje architektury z jak najszerzej

entitled: 'Ways of curating architecture and the question of its future: Curatorial strategies of architectural exhibitions based on selected exhibitions organised in the Polish Pavilion at the Architecture Biennale in Venice', prepared at the Faculty of Art Education and Curatorial Studies under the supervision of Marta Smolińska, PhD, professor at the UAP. In the jury's opinion: 'The thesis combines academic and formal efficiency with involvement in contemporary political and economic problems. ... The critical dimension of the work skilfully moves from the micro-scale of case studies to the macro scale and calls for the reconstruction of thinking, through social education (increasing the architectural awareness of recipients) and paying special attention to the relationship of architecture with the eco-system understood in the broadest sense....'

Moreover, the jury awarded two distinctions. These were awarded to:

Joanna Berg, MA, for her thesis 'Queer nomads: Experiences of non-heteronormative people living in Chiang Mai, Thailand' prepared at the Faculty of Photography under the supervision of Marianna Michałowska, PhD, professor at the

Adam Mickiewicz University; Christina Everts, MA, for her thesis 'Threshold: The importance of the private space for the public realm', prepared at the Faculty of Media Art under the supervision of Aleksandra Paradowska, PhD.

rozumianym eko-systemem. [...]"

Ponadto jury przyznało dwa wyróżnienia. Otrzymały je:

mgr Joanna Berg za pracę „Queerowi nomadzi – doświadczenia osób nieheteronormatywnych mieszkających w Chiang Mai w Tajlandii” przygotowaną na Wydziale Fotografii pod kierunkiem dr hab. Marianny Michałowskiej, prof. UAM oraz mgr Christina Everts za pracę „Threshold. The importance of the private space for the public realm”, przygotowaną na Wydziale Sztuki Mediów pod kierunkiem dr Aleksandry Paradowskiej.

Organizacja/Organizers:

**Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu, Miasto Poznań,
Fundacja Nowa Uniwersytetu
Artystycznego w Poznaniu,
Miejskie Galerie UAP**

Kurator/Curator:
Maciej Kurak

Zespół organizacyjny/Organization
team:

**Artur Adamczak, Piotr Grzywacz,
Agnieszka Krupa, Maja
Michalska, Agata Tratwal**

Koordinacja/coordination, Projekt
zabudowy/Building project
i aranżacja/arrangement:
Rafał Górczyński / Michał Szmyt

Identyfikacja wystawy/
Identification of the exhibition:
Grzegorz Myćka

Zespół techniczny/Technical
support:

**Krystian Beszterda, Damian
Bródka, Dariusz Dymek, Renata
Dymek, Marian Frelak, Witold
Idkowski, Tomasz Kochański,
Robert Kosmecki, Krzysztof
Maciejowski, Cyprian Mroziński,
Paulina Nowak, Samorząd
Studencki, Michał Szmyt, Dariusz
Szustak, Dariusz Zajączkowski**

Poznań 2022

konkursdokowicz.pl

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

POZnań*

